Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

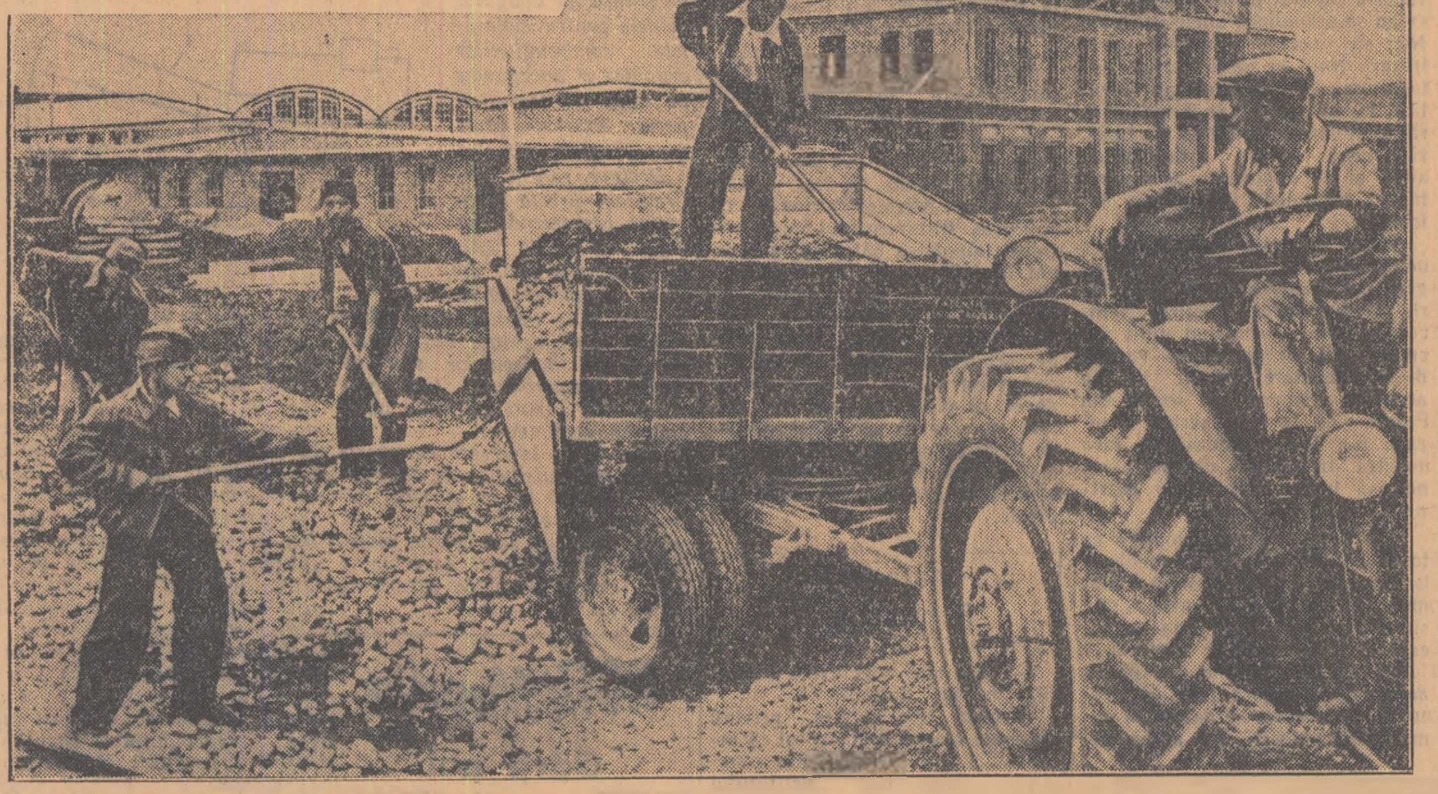
Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2208 | 4 PAGINI — 20 BANI | vineri 8 iunie 1956

TINERI PATRIOȚI, șantierele vă așteaptă!

C.C. al U.T.M. cheamă tinerii și tinerele din patria noastră, în frunte cu utemiștii și tinerii care au lucrat ca brigadieri pe șantierele tineretului, să răspundă și de data aceasta cu tot entuziasmul lor sarcinii încredințate de partid, să se încadreze în rîndurile brigadierilor pe șantierele tineretului.

(Din apelul C. C. al U.T.M.)

Pe șantierul combinatului de cauciuc „Zorile"-Jilava au sosit brigadierii.
In fotografie: una din numeroasele brigăzi lucrînd la descărcatul materialelor.

SCRISOARE de recomandație

Șase flăcăi din Văceni au bătut drumul pînă la Drăgănești-Vlașca, cu grabă și cu ceva teamă. Acum, cînd se aflau în curtea sediului comitetului raional U.T.M. neliniștea lor crescuse. Se retrăseseră într-un colț și așteptau, cînd cineva se apropie de ei:

— Tovarăși — îi luă respectivul cam repede — ce-i cu voi aici?

— Ce să fie? — răspunse Avram Nicolae, cel care, fiind utemist, ar fi avut cea mai mare cădere să răspundă. Il așteptăm pe tovarășul prim-secretar!

Și tăcu, lăsînd să rezolve liniștea problema restabilirii întregii lor prestanțe.

— Și cu altcineva nu vreți să stați de vorbă?

— Nu!

— Și de ce, mă rog?

— Nu vrem noi!

— Și de ce nu vreți?

— Așa!... Pentru că numai tovarășul prim-secretar poate să rezolve problema noastră.

In birou flăcăii din Văceni au pălit un pic, apoi și-au făcut singuri curaj.

— Uite, tovarășe prim-secretar, care-i problema — vorbi Avram. Noi sîntem 6 băieți din Văceni, dar numai eu sînt utemist dintre ei. De aceea am vrut să vorbim numai cu d-voastră. Altcineva poate că ne-ar fi trimis înapoi acasă!

Tovarășul Bratu Petre se uită țintă la băiat și încercă să-și dea seama despre ce este vorba.

— Bine ați făcut — zise el. Insă eu tot n-am priceput în ce problemă ați venit.

— Cum în ce problemă? D-voastră nu știți?... Așa-i, că dacă n-ați vorbit la telefon cu secretarul nostru n-aveți de unde... Păi, noi, adică eu, Bălan Neagu, Ciofică Dumitru, Pălălău Neagu, Răcoru Constantin și Pălici Ilie din Văceni, vrem să mergem pe șantier.

— A, vreți să fiți brigadieri, nu-i așa?

Ei, acuma-i acum. O înțelege oare tovarășul prim-secretar că ei vor neapărat să plece pe șantier, că ei trebuie, e musai, să plece?... Ei vor... să construiască, să învețe ceva și să aibă cu ce se mîndri la întoarcerea în comună. Dacă i-ar trimite, să vedeți ce-ar munci ei acolo. Ar dărîma munți.

Flăcăii stăteau acum cu ochii țintă la primul secretar.

Bratu Petre se gîndea și el la o problemă tactică. Pentru că vedeți, problema trimiterii tinerilor pe șantierele tineretului nu-i chiar așa ușoară. De aceea, celor care-și manifestă dorința să meargă pe aceste șantiere trebuie să le pui în față de la început întreaga seriozitate a acestui fapt. Principalul e să le arăți că acolo nu merge oricine (cu toate că ție, comitet raional, ți-ar pare desigur bine să plece încă mulți tineri ca brigadieri pe șantiere).

— Da, da — spuse el — înțeleg. Vreți să mergeți pe șantier. Dar știți voi cine merge acolo? Noi nu trimitem decît tineri serioși.

— Dar ce credeți că noi nu știm să muncim, tovarășe prim-secretar? Trimiteți-ne numai, și-o să vedeți!

Se lăsă liniște. O liniște încordată, în care nu se auzeau de cît răsuflările grele ale flăcăilor. In cele din urmă, primul secretar ridică capul și spuse:

— De, știu eu?

Și iar se lăsă tăcere.

Atunci s-a ridicat în picioare Bălan Neagu. Era hotărît să dea lovitura de grație.

— Nu se poate să nu ne trimiteți, tovarășe prim-secretar. Noi avem și bilet de la tovarășul secretar de U.T.M. din comună. Poftiți! — spuse el scoțînd de undeva dinlăuntrul vestmintelor o hîrtie mototolită.

Primul secretar luă hîrtia și citi. In bilet scria următoarele:

„Tovarășe prim-secretar,

Vă trimit 6 tineri de la noi din comună ca să ajute la construirea socialismului în scumpa noastră patrie.

Sînt tineri buni. Numai unul e utemist, dar vă garantez eu că și ceilalți pot să fie primiți și n-or să facă raionul de rușine".

Bratu Petre zîmbi. In fața unui asemenea document nu mai putea decît să fie de acord.

ANA C. MIHAI

Ce nu încape in tiparele „politicii de pe poziții de forță"

COMENTARIUL zilei

Președintele Vorcșilov spunea în cuvîntarea pe care a rostit-o la recepția de la Kremlin: „Dezvoltarea relațiilor prietenești și a legăturilor multilaterale dintre Uniunea Sovietică și Iugoslavia va fi fără îndoială primită cu bucurie în toate țările care construiesc socialismul, va contribui la noi victorii ale marii cauze istorice a democrației și socialismului". Intr-adevăr, vizita președintelui Tito în U.R.S.S., cordialitatea întrevederilor dintre conducătorii Uniunii Sovietice și Iugoslaviei, manifestările entuziaste ale prieteniei sovieto-iugoslave produc o vie satisfacție, multă bucurie și în țara noastră. Se desprinde comunitatea de vederi în multe probleme care frămîntă popoarele și care fac obiectul discuțiilor sovieto-iugoslave de la Moscova. Acest fapt este relevat deopotrivă în discursurile conducătorilor sovietici și iugoslavi. Astfel președintele Tito adresîndu-se muncitorilor de la uzina de automobile din Moscova spunea: „Trebuie să ne gîndim acum la viitor, la viitorul popoarelor noastre și am hotărît să mergem pe calea prieteniei și colaborării, pe calea luptei comune pentru întărirea păcii în întreaga lume și ajutorului reciproc în opera de construire a unei vieți noi". Toate acestea constituie prilejuri de constatări îmbucurătoare pentru cei dornici să vadă întărindu-se colaborarea frățească între state, consolidarea unității tuturor țărilor socialiste. Tocmai de aceea sînt așteptate cu atîta interes, pretutindeni în țara noastră, știrile din Moscova și acum din Leningrad, privind vizitele delegației guvernamentale iugoslave.

Dar dacă cuvintele „prietenie", „pace" rostite mereu la Moscova produc bucurie oamenilor cinstiți, ele duc la adevărate ieșiri furioase în rîndurile unor politicieni și ziariști americani.

Cercurile reacționare din S.U.A. au scos cu această ocazie de la naftalină unul din produsele binecunoscute ale „războiului rece" și anume pe numitul senator Joseph McCarthy. El a cerut „ca nici o centimă din ajutorul american pentru străinătate să nu mai fie acordată Iugoslaviei". In acest sens el a introdus în senat și un proiect de lege. De ce? „Pentru că — relatează „Associated Press" — McCarthy a declarat că — nu poate exista speranța ca Iugoslavia să poată fi cumpărată prin ajutorul american". Concepțiile lui mister Joe, cum îi spun acoliții senatorului, asupra rolului actelor de vînzare-cumpărare în relațiile dintre state îl privesc personal, numai că ar fi bine ca unii să-și cunoască lungul nasului. Și desigur (nici nu se putea altfel) „McCarthy a primit imediat aprobarea senatorului William Knowland" („Associated Press"), înveterat dușman al oricăror măsuri care contribuie la o mai bună înțelegere internațională. Acestora li s-au alăturat și alți politicieni yankei. Problema, pare-se, frămîntă într-o măsură destul de mare unele cercuri din S.U.A., căci însuși președintele Eisenhower s-a ocupat de ea în cursul conferinței de presă de miercuri de la Casa Albă.

Toate acestea scot, în primul rînd, în evidență importanța mondială a tratativelor sovieto-iugoslave care formează obiect de preocupare în întreaga lume.

Iar cei cărora întărirea prieteniei dintre două state, respectiv Uniunea Sovietică și Iugoslavia, le provoacă coșmaruri, nu fac decît să se prezinte ca adversari ai colaborării internaționale. In această privință postul iugoslav de radio „Novisad" remarcă cu justețe că cei ce comentează „în mod fals și lipsit de obiectivitate colaborarea iugoslavo-sovietică" nu fac decît „să demaște în realitate pe cei care continua să afirme că situația internațională nu a suferit în ultimul timp nici o prefacere însemnată". Intr-adevăr, cei ce se agață de politica falimentară a „războiului rece" nu reușesc să înțeleagă noile aspecte ale vieții internaționale, progresele înregistrate de forțele păcii. Și tot ceea ce nu încape în tiparele ce și le-au făurit promotorii „politicii de pe poziții de forță", este întîmpinat cu ostilitate fie că este vorba de reducerea forțelor armate sovietice, de tratativele dintre U.R.S.S. și Iugoslavia, sau de recunoașterea R. P. Chineze de către Egipt.

Dar așa cum un fluviu nu poate fi stăvilit prin amenințări, la fel hotărîrea popoarelor de a progresa pe calea întăririi păcii nu poate fi stăvilită de cîțiva knowlanzi. Și de pe acum, cu toate că sîntem abia la începutul tratativelor sovieto-iugoslave, se poate afirma că ele vor aduce o contribuție deosebită nu numai la dezvoltarea relațiilor dintre U.R.S.S. și Iugoslavia, ci și la consolidarea păcii în întreaga lume.

SERGIU BRAND

Oameni de cuvînt

Cînd sosesc ziarele, tractoriștii din brigada 2-a de la S.M.T. Băneasa-Giurgiu nu pot răbda să nu întrerupă lucrul pentru o clipă. Le răsfoiesc în grabă să vadă ce mai e nou, iar după aceea se apucă mulțumiți de muncă.

Seara, cînd se adună în vagonul-dormitor, citesc articolele mai pe-ndelete și discută cu aprindere între ei. Așa s-a întîmplat și în ziua cînd a apărut în „Scînteia tineretului" comunicatul care aducea la cunoștința membrilor Uniunii Tineretului Muncitor că în luna iunie a acestui an vor avea loc lucrările Congresului al 2-lea al U.T.M.

Mecanizatorii au citit în grabă știrea, apoi și-au văzut cu toții de treabă pînă seara tîrziu.

Seara, după ce s-au spălat și au cîntat, s-au așezat cu toți în paturi. Ion Gh. Nicolae, șeful brigăzii, a luat ziarul și a mai citit o dată cu glas tare comunicatul. Băieții îl ascultau cu atenție.

— Noi cum întîmpinăm Congresul? și-a mărturisit șeful brigăzii gîndurile. Cu toate că mecanizatorii de la început și-au dat seama de importanța veștii ce au adus-o în ziua aceea ziarele, acum au rămas cu toții pe gînduri.

— Trebuie să muncim bine, să ne îndeplinim planul — a grăit Neacșu Bugean într-un tîrziu.

— Ușor de zis dar mai greu de făcut. Știți doar că unul din tractoarele noastre a rămas defect în stațiune, iar planul îl avem la fel ca celelalte brigăzi — a spus Damian Tudor.

— Să ne mai gîndim, totuși, ce putem face — i-a îndemnat șeful brigăzii...

★

...Gheorghe Preda, secretarul organizației de bază U.T.M. de la S.M.T. Băneasa, a trecut pe la toate brigăzile de tractoare. Le-a împărțit ziarele și le-a atras atenția să citească articolul în care se vorbea despre angajamentele mecanizatorilor de la S.M.T. Chirnogeni, care au hotărît să lupte pentru îndeplinirea planului pe fiecare tractor.

Seara, ca de obicei, mecanizatorii din brigada 2-a au dezbătut pe larg cele citite din ziar.

Ion Gh. Nicolae a cumpănit bine asupra celor citite, apoi a vorbit cu glas hotărît:

— Exemplul mecanizatorilor de la Chirnogeni trebuie să-l urmăm și noi. Eu vă propun să ne angajăm în fața organizației că îndeplinim planul fiecare dintre noi și să realizăm planul pe brigadă cu tractoarele ce le avem. (Tractorul care a rămas defect în stațiune n-a putut fi reparat și brigada 2-a a lucrat în campania agricolă de primăvară numai cu 3 tractoare).

— Eu zic să ne luăm angajamentul acesta în cinstea Congresului al 2-lea al U.T.M., a întărit Neacșu Bugean spusele șefului de brigadă.

A doua zi, nici nu se luminase bine și tractoriștii roboteau în jurul tractoarelor.

— N-ar fi mai bine dacă am pregăti tractoarele de cu seară? In felul acesta n-am mai pierde timp dimineața — s-a adresat șeful brigăzii, băieților. Aceștia au primit propunerea lui. Metoda de muncă s-a schimbat și numărul hantrilor creștea în fiecare zi. Ținînd seama de timpul capricios din primăvara acestui an, tractoriștii au folosit la maximum fiecare zi bună de lucru, iar duminica, deși poate ar fi vrut să meargă și ei în sat la horă sau la cinematograf, mecanizatorii lucrau cu și mai multă îndîrjire. De repeziciunea cu care arau și însămînțau depindea recolta colectiviștilor din satul Plopșoru. Angajamentele mecanizatorilor de la Chirnogeni prevăd să lupte pentru ca de pe pămîntul lucrat de ei să se obțină o recoltă sporită. Iată de ce tractoriștilor din brigada 2-a nu le era indiferent cînd și cum însămînțează.

Intr-o zi foaia volantă a adus o veste pentru care mulți mecanizatori de la S.M.T. Băneasa-Giurgiu au chiuit de bucurie. S.M.T.-ul își realizase sarcinile de plan în campania de primăvară și chiar le depășise cu 18 la sută.

Desigur că sînteți curioși să știți dacă brigada 2-a s-a ținut de cuvînt. Aflați dragi cititori că utemiștii din brigada 2-a sînt oameni de cuvînt. Deși au lucrat numai cu trei tractoare, ei au fost primii care și-au realizat și depășit planul în campania de primăvară.

Deschiderea celui de-al 2-lea Congres al Crucii Roșii a R. P. R.

Joi dimineața, în sala din str. Batiștei nr. 14 din Capitală, s-a deschis cel de-al 2-lea Congres al Crucii Roșii a R.P.R.

La lucrările Congresului iau parte 213 delegați: medici, personal mediu sanitar, muncitori, țărani muncitori, intelectuali, activiști voluntari ai Crucii Roșii, precum și numeroși invitați, reprezentanți ai instituțiilor de stat și organizațiilor obștești.

Cuvîntul de deschidere a lucrărilor a fost rostit de acad. dr. Vasile Mîrza, președintele Comitetului Central al Crucii Roșii a R.P.R.

Ședința de deschidere a fost prezidată de dr. Octavian Belea.

A luat cuvîntul tovarășul Simion Bughici, membru al C.C. al P.M.R. vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, care a adus Congresului salutul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al guvernului R.P.R.

După ce a subliniat că Congresul Crucii Roșii constituie un eveniment de seamă în opera de ocrotire a sănătății publice în Republica Populară Romînă, vorbitorul a spus:

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn și guvernul R.P.R. își exprimă încrederea că întreaga organizație va duce la bun sfîrșit sarcinile ce-i revin în marea operă de ocrotire a sănătății publice și de întărire a apărării sanitare a Republicii Populare Romîne. Prin dezbaterile ce vor avea loc și prin hotărîrile ce le va lua, Congresul Crucii Roșii va trebui să mobilizeze întreaga masă a membrilor Crucii Roșii în îndeplinirea acestor hotărîri, aducînd astfel o contribuție importantă la construirea socialismului, la întărirea și înflorirea patriei noastre.

Acad. dr. V. Mîrza a prezentat raportul de activitate al Comitetului Central al Crucii Roșii a R.P.R.

In continuarea lucrărilor, au început discuțiile la raportul de activitate al Comitetului Central al Crucii Roșii a R.P.R.

Ședința de după amiază a fost prezidată de dr. Voinea Marinescu, ministrul sănătății.

Au continuat discuțiile la raportul de activitate al Comitetului Central al Crucii Roșii a R.P.R.

Lucrările Congresului continuă.

Agerpres

La examene

Oriunde ai să întîlnești elevi în zilele acestea, îi vei auzi discutînd cu aprindere despre examene — care au trecut sau vor veni — despre cît mai au de învățat, ce note au căpătat. E suficient doar să intri în curtea unei școli ca să simți frămîntarea acestei lumi, seriozitatea cu care ei tratează asemenea evenimente din viața lor. Iată-ne la Școala medie de fete „Zoia Kosmodemianskaia" din Capitală. La intrare, la calendarul examenelor, poți vedea mereu eleve care-și copiază cu atenție datele așteptate cu emoție (foto nr. 1).

Și iată că examenele au început. Tovarășa profesoară Lucia Popescu le-a propus fetelor din clasa a VI-a B. ca examenul de botanică să fie dat chiar pe lotul experimental al școlii. La o asemenea propunere nici nu pot fi obiecțiuni.

Era o zi cu un soare puternic, o adevărată zi de vară, iar la umbra răcoroasă a copacilor, fetele, avînd materialul didactic „pe viu", răspundeau corect, cu multă siguranță, dovedind aprofundarea din timp a materiei. Tamara Cricinofcher a răspuns bine, iar nota 5 pe care a luat-o i-a făcut desigur fericiți, pe ea, pe tovarășa profesoară, pe părinți. (foto nr. 2).

După examene disputele sînt întotdeauna foarte aprinse. Discuția cu tovarășa profesoară Felicia Costea despre examenul de limba rusă al celor care termină școala anul acesta este însuflețită (foto nr. 3). Fetele sînt vesele, rîd și glumesc pentru că din discuție reiese că fiecare a făcut o teză bună, deși — ce să-i faci! — și cu mici greșeli pe ici pe colo.

Primele bucurii ale muncii de un an de zile încep să se arate.

Foto: **DUMITRU F. DUMITRU**

1

2

3

Pe timp frumos zboară orice gîză, pe furtună numai șoimii

E seară ploioasă de mai. Pe masa de lucru se află o coală de hîrtie, lucioasă și imaculată. Ea îmi reîmprospătează imagini culese pe meleagurile Moldovei...

Cînd am poposit la marginea Bacăului, de pe dealurile împădurite, vecine cu matca largă a Bistriței, se destrăma năframa nopții. Aleea betonată ce ducea spre poarta fabricii „Steaua roșie", străjuită pe margini de castani înfloriți, strălucea de curățenie.

Pe utemistul Gheorghe Farcaș, conducătorul mașinii a 6-a de fabricat hîrtie, l-am întîlnit lîngă balanța de precizie. Controla gramajul hîrtiei.

Bucuros, el se oferi să-mi explice cum funcționează mașina, să-mi prezinte pe tinerii din schimbul său. Farcaș vorbea repede. Deseori, ochii verzui alergau de la un om la altul. Totuși prezența mea îl stînjenea. Prevedeam că nu vom ajunge la capătul mașinii. Intr-adevăr, curînd își ceru scuze și se îndreptă cu pași repezi spre calandrul de satinaj (lustruit) unde, ducîndu-și mîinile pîlnie la gură, strigă:

— Atenție, s-a rupt hîrtia!

S-a stîrnit un freamăt: unii tineri se cățărau agili pe scările de fier, alții răsuceau diferite manete și, cu toții, își ocupară „posturile de luptă".

Le numesc „posturi" fiindcă dispozițiile scurte ale conducătorului se asemănau cu ordinele unui încercat comandant, iar mișcările precise, repezi, ale tinerilor, mi-au creat impresia că mă aflu pe bordul unui vapor.

Gheorghe Farcaș a pregătit iute un nou capăt de hîrtie. Panglica îngustă, de cîțiva centimetri, e preluată pe rînd de fiecare muncitor și introdusă pe calea întortochiată care șerpuiește în jurul celor 27 de cilindri ai mașinii, groși cît înălțimea unui om. Fiecare membru al schimbului execută o anumită operație: Tereza Nistor, o fată măruntică, cu zîmbet veșnic în colțul gurii, supraveghează presa; Ion Rotaru, Vasile Ungureanu și Sergiu Aristotel au în primire partea uscătoare a mașinii, iar Vasile Răileanu reglează presiunea calandrului de satinaj.

Gheorghe Farcaș, după ce a verificat aparatele de control, suspendă cuțitul opritor și lățimea hîrtiei crescu de la cîțiva centimetri la 3 metri. Ștergîndu-și picăturile care i-au îmbrobonat fruntea, Farcaș mi-a spus:

— Disciplina pe locul de muncă ne-a ajutat să îmbunătățim calitatea hîrtiei. Dacă un singur om din schimb lucrează cu capul în nori, e periclitată calitatea produsului. Astăzi pregătim un nou sortiment: hîrtie velină. Velina cere o atenție deosebită și nu permite viteză mare.

— Am auzit că în cinstea conferinței regionale U.T.M. v-ați propus să organizați un schimb de onoare. Nu credeți că era nimerit să lucrați un sortiment de hîrtie mai puțin pretențios?

Farcaș încercă să deslușească spusele mele. Credea că poate glumesc.

— Pe timp frumos zboară orice gîză, pe furtună numai șoimii — îmi reteză el vorba.

★

Peste o oră cei șase tineri din schimbul condus de Farcaș pregăteau mașina pentru noul sortiment de hîrtie: se înlocuiau flanelele (un fel de curele de transmisie confecționate din cea mai fină lînă) se curățau bazinele de celuloză, se repara pînza sitei. Alături de tineri, muncea comunistul Georghe Munteanu, maistru de sector.

In sfîrșit, prima cantitate de celuloză albă, ca vata, special pregătită pentru velină, este împinsă sub cilindrul ecutorului.

Pompele sugare și presa separă apa din celuloză. Pe măsură ce pasta de hîrtie înaintează în mașină, își pierde vîscozitatea și, trecînd de cilindrii uscători, ea devine hîrtia obișnuită.

Comunistul Gheorghe Munteanu rupe o bucată de hîrtie, o pipăie pe ambele fețe, o cîntărește în balanța de precizie, o ridică spre deschizătura ferestrei și încearcă să pătrundă cu privirea densita-

CONTINUARE în pag. 3

De la Consiliul de Miniștri

In vederea îmbunătățirii și simplificării aparatului de stat, și a măririi numărului celor care iau parte directă în producție, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne a hotărît micșorarea efectivelor Ministerului Afacerilor Interne. S-au dat indicațiuni ca personalul devenit disponibil în urma acestei măsuri să fie îndreptat — potrivit cu aptitudinile și pregătirea profesională a fiecăruia — spre sectoarele productive în care se simte lipsă de forță de muncă. Fondurile bănești și materiale astfel economisite vor fi folosite în interesul dezvoltării economiei naționale.

ȘTIINȚA PENTRU TOȚI

Matematicieni de peste hotare se adresează tineretului nostru

Aula Facultății de științe juridice... Una din sălile în care s-au desfășurat de curînd ședințele unui cerc al Congresului matematicienilor romîni. E liniște... La catedră, un matematician face o comunicare. În sală, participanții urmăresc cu atenție expunerea. Mulți iau notițe. Domnește o atmosferă de concentrare intensă. După comunicări au loc discuții vii, dovedind marele interes față de problemele expuse.

Tinerii noștri matematicieni își fac comunicările cu oarecare emoție, căci cuvintele lor sînt ascultate și apreciate de către mari matematicieni din multe țări ale lumii.

Într-una din pauzele dintre ședințe un redactor al ziarului nostru s-a adresat unor participanți străini.

Redăm aici, pentru cititorii noștri, cîteva din cuvintele spuse de oaspeții cu care am discutat.

Cunoscutul matematician sovietic, prof. I. Vekua, ne-a arătat interesul ce-l prezintă pentru el personal lucrările matematicienilor noștri în domeniul ecuațiilor diferențiale și al teoriei funcțiilor.

„Ne-a plăcut deosebit de mult faptul că la dvs. tinerii matematicieni duc o muncă creatoare. În programul congresului majoritatea raportorilor sînt tineri. Se observă la ei multă străduință și mult suflet. Mi-a plăcut deosebit de mult comunicarea tinerei conferențiare Cabiria-Andreian-Cazacu. Am remarcat activitatea intensă a matematicienilor din țară, mai ales a celor din Cluj și din Iași".

Cu o bonomie și un spirit specific francez, prof. A. Châtelet, ne-a împărtășit cîteva din impresiile sale. „Cantitatea și calitatea tinerilor matematicieni, precum și preocuparea de care aceștia se bucură din partea profesorilor lor mă surprinde plăcut. Acest lucru se explică deoarece studiul matematicilor este o chestiune în care profesorul joacă un rol hotărîtor. Este remarcabil gustul pentru abstracțiune pe care îl au tinerii dvs. matematicieni.

Transmit tinerilor din Romînia urarea: „Rămîneți tineri cît mai mult vă este cu putință".

Profesorul Schröder ne-a spus multe lucruri interesante despre activitatea matematicienilor germani, care lucrează intens în domeniul matematicilor aplicate.

„Congresul matematicienilor mă impresionează prin splendida lui organizare bine gîndită, prin calda ospitalitate și solicitudinea de care sîntem înconjurați... Congresul a mai avut marele succes de a putea reuni delegați din toate țările.

M-a impresionat mult larga participare și înaltul nivel al tinerei generații de matematicieni romîni. Urez tineretului romîn să lucreze și pe mai departe așa cum am putut vedea la acest Congres".

Tînărul matematician iugoslav S. Mardesici și-a exprimat mulțumirea produsă de primirea excelentă și cordială. „Organizatorii — a arătat el — n-au precupețit nimic spre a ne face șederea cît mai plăcută. Sînt impresionat de nivelul activității matematice din țara voastră, de numărul și de lucrările tinerilor matematicieni și de conducerea atentă de care ei se bucură din partea celor mai experimentați.

Este impresionant să poți cunoaște personal pe cei după ale căror cărți ai învățat și asupra teoremelor cărora s-a întîmplat să visezi și noaptea" — a încheiat el.

Magnetofonul

Printre cele mai interesante cuceriri ale științei din ultimele decenii se numără fără îndoială și metodele de „conservare" a sunetului.

Oamenii au știut încă din timpurile străvechi să deseneze și să sculpteze astfel că au putut ajunge la noi, imaginile unor persoane de mult dispărute și tablourile unor evenimente petrecute cu secole în urmă, însă posibilitățile de înregistrare și redare a sunetului au fost descoperite destul de recent. Din această cauză nu avem posibilitatea să ascultăm nici glasurile oamenilor celebri care au trăit de mult, nici muzica cîntată de artiștii secolelor trecute. Intr-adevăr, nimic nu avea o viață mai scurtă decît sunetele; imediat după producerea lor ele se risipeau în spațiu, pierind pentru totdeauna (de acolo și zicala „Vorbele zboară, scrisul rămîne").

De la inventarea primului fonograf de către Edison n-au trecut decît 79 de ani și totuși înregistrarea sunetului se poate face astăzi în condițiuni excelente, ceea ce a permis ca un imens tezaur de opere culturale și științifice să rămînă păstrate posterității, fiind înregistrate pe discuri, pe filme sau pe benzi de magnetofon.

Dintre aceste 3 metode de „conservare" a sunetului, înregistrarea magnetică este cea mai modernă, cea mai perfectă și în același timp cea mai uimitoare, ea eliminînd aproape cu desăvîrșire neajunsurile celorlalte sisteme.

Primul aparat pentru înregistrarea magnetică a sunetului a fost construit la sfîrșitul secolului trecut de inginerul danez Paulsen, un compatriot al poetului Andersen, creatorul minunatelor basme cunoscute în toată lumea. Și oare nu ne amintim de minunile din basmele privind sîrma de oțel sau panglica acoperită de rugină care conține neasemuitul farmec al unei „Nocturne" de Chopin sau înălțătoarele acorduri ale Simfoniei a IX-a de Beethoven?

„O sîrmă care să conțină muzică sau vorbă". Cum este aceasta posibil? Se înțelege că pe suprafața ei „urma" sunetului nu poate fi nici presată pe cale mecanică, ca la discuri, nici fotografiată ca la film.

Cunoașteți desigur cu toții proprietatea curioasă a magneților de a „molipsi" alte bucăți de fier și de a le transforma de asemenea în magneți. Dacă prin fața unui magnet obișnuit trece cu viteză constantă o sîrmă de oțel care se desfășoară de pe bobina din stînga și se înfășoară pe cea din dreapta, atunci sîrma se magnetizează uniform pe toată lungimea ei. Dacă luăm însă în locul magnetului permanent un electromagnet prin a cărui înfășurare trec curenții variabili dați de un microfon, lucrurile se schimbă imediat.

(va urma)

Ing. J. WAGNER

Jocuri

Pe talerele unei balanțe foarte sensibile așezăm cîte un pahar (mare) și realizăm echilibrul turnînd cu atenție aceeași cantitate de apă în ambele pahare. Acum luăm două rămurele cu frunze și le potrivim prin tăiere astfel ca greutatea lor să fie egală. Pe un

taler așezăm o rămurică în pahar, ca pe o floare și în cealaltă parte așezăm a doua rămurică peste pahar, astfel ca să nu vină în atingere cu apa și să fie nevoită să se usuce. Cît timp rămurelele mai sînt încă verzi balanța este în echilibru.

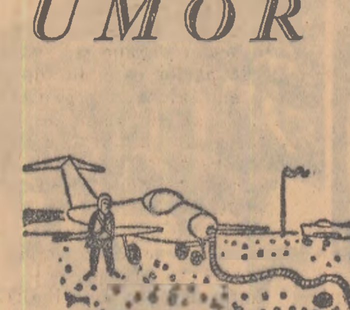
Oare care taler va coborî cînd ramura din dreapta se va usca?

★

Schimbați în această adunare 6 cifre prin zero, astfel ca rezultatul să fie 1111.

111+333+555+777+999=2775

UMOR

Fără cuvinte
din L'Humanité

Interviu cu prof. univ. dr. A. Aslan

Speranța prelungirii vieții

În vizită la Institutul de geriatrie

Poate că numele străzii. — Mînăstirea Căldărușani — sau gîndul la bătrînețea adăpostită între zidurile clădirii de la nr. 9 să-mi fi amintit de acel vechi salut călugăresc — îndemn la meditație și resemnare: „Memento mori" („Amintește-ți că vei muri"). Fapt este că am pășit pe poarta Institutului de geriatrie răscolit de un simțămînt de reculegere. L-am alungat însă de îndată, căci castanii înfloriți, liniștea și curățenia, ca și întreaga activitate febrilă și vioaie a personalului vădeau în orice colțișor nu îndemnul la resemnare neputincioasă în fața morții — cum îmi închipuisem — ci o luptă continuă, îndîrjită și plină de încredere...

„În acest institut n-a încetat nimeni din viață în anul 1956, cu toate că printre locuitorii acestui oraș al bătrînilor mulți au depășit cu mult suta de ani". Aceste cuvinte mi le-a spus însăși directoarea institutului, prof. dr. Ana Aslan, conducătoarea neobosită a bătăliei purtată împotriva morții.

Și din nou, amintirea mă purta departe, alergînd către acele cătune risipite undeva prin Țara Moților, unde treburile mă trimiseseră în urmă cu ani și unde nu trecea lună în care clopotele bisericilor să nu sune „în dungă", vestind moartea cuiva: flăcău ori om în vîrstă. Părăsii cu iuțeală, imaginea tristă a satelor din trecutul țării pentru ca gîndirea să mi se umple toată de frumusețea unei noi realizări a științei romînești.

Ascultam sfîrșitul unei povestiri al cărei început mi-era cunoscut încă din copilărie. Povestea rămăsese de veacuri fără încheiere și ascundea într-însa dorința neîmplinită a omului: **„Tinerețe fără bătrînețe și viață fără de moarte".**

În sălile Institutului de geriatrie am văzut cum bătrînețea — avanpost al morții — este mereu respinsă redînd vieții terenul cucerit. În fața ochilor mei, basmul se prefăcea în realitate. Vechea dorință începea în parte să se împlinească. Intr-adevăr astăzi se poate vorbi despre tinerețe fără bătrînețe.

„Descoperirea nu pică niciodată de sus"

— V-aș ruga stimate profesor, să spuneți pentru cititorii ziarului „Scînteia tineretului" cîteva cuvinte despre realizările Institutului de geriatrie pe care-l conduceți.

— **Cu plăcere. Voi încerca să le spun lucruri noi. Ceva ce încă n-am spus pînă acum. Aceasta, în primul rînd, pentru a da cititorilor mereu ceva nou și apoi, pentru a nu mă plictisi eu însumi repetînd mereu aceleași lucruri.**

— S-a vorbit mult prea puțin despre Institutul dvs. față de ceea ce ați realizat, pentru a vă teme de repetare.

— **Asta-i adevărat. În afara lumii științifice medicale puțini sînt acei ce cunosc străduințele și realizările noastre; despre munca noastră, despre greutățile începutului, despre primele observații, emoția descoperirii, tăria confirmării, aprecierile oamenilor de știință care ne-au vizitat și despre gîndurile noastre de viitor nu prea s-a vorbit.**

— V-aș ruga să ne vorbiți despre ceea ce v-a determinat să alegeți ca problemă de studiu, bătrînețea.

— **Vă voi răspunde îndată. Dar mai întîi, pentru că mă adresez tineretului și poate că printre cititorii dvs. sînt numeroși tineri studioși care visează să dăruiască științei descoperirile lor, țin să le amintesc un lucru:**

Descoperirile nu pică niciodată de sus. Ele nu vin peste noapte aduse de muze care să-i inspire pe cercetători, ci vin ca o urmare a frămîntării cercetătoare. Ele sînt urmarea unei munci asidue. Numai după o uriașă acumulare cantitativă a unui uriaș bagaj de cunoștințe științifice și, cu o sănătoasă orientare în felul de a pune problema, se poate păși pe drumul ce urcă spre culmile descoperirii.

În ceea ce mă privește personal, ajungerea la rezultatele obținute astăzi se datorește numai îndelungatei frămîntări pe care mi-a dat-o contactul cu vîrstnicii. Ca vechi cardiolog, studiind bolile de inimă mă loveam mereu de tulburările aduse de vîrstă. În cardiologie te lovești mereu de vîrsta înaintată.

15 aprilie 1949 — ziua de naștere a tratamentului cu novocaină

— Ce v-a îndreptățit să stăruiți asupra novocainei?

— **Ca medic și ca cercetător am avut minunatul prilej să lucrez sub îndrumarea strălucită a marilor noștri oameni de știință ca academicienii C. I. Parhon și D. Danielopolu.**

Încă din anul 1946, atenția asupra acțiunii novocainei mi-au atras-o cîteva lucrări de fiziologie în care studiam acțiunea novocainei asupra respirației. Îmi era cunoscută pe atunci metoda lui Leriche care preconiza administrarea novocainei intrarterial în cazul emboliilor.

Am urmărit apoi efectele novocainei și înlăturarea durerii în artrite. Pentru ca în anul 1949, la Timișoara, unde funcționam ca profesoară, un student să consimtă să-i fac un tratament cu novocaină introdusă intrarterial. Țin minte și astăzi. Era în ziua de 15 aprilie 1949. Aceasta este ziua de naștere a noului tratament cu novocaină.

Tînărului student, care suferea de o artrită a genunchiului ce îi anchiloza încheietura, i-am injectat novocaină în artera femurală. La numai 15 minute durerile au încetat și piciorul își putea recăpăta treptat mișcările. Emoția plină de bucurie a constatării, țin minte și acum, nu mă părăsise nici în vagonul de dormit al trenului ce mă purta în acea noapte spre București.

Am aplicat în acrocianoză de asemenea tratamentul cu novocaină. Cu acest prilej am constatat și acțiunea trofică a novocainei. În urma tratamentului pentru vindecarea anumitor boli, am observat că bătrînii își recăpătau memoria, le revenea vechea culoare a părului lor albit de vîrstă. Pielea și sistemul nervos reacționau de asemenea bine. Pielea recăpăta frăgezimea și elasticitatea. Sistemul nervos reda bolnavilor vioiciunea pe care o pierduseră de mult. Astfel s-a născut ideea tratamentului împotriva bătrîneții.

Chemați cît mai mulți ochi să vadă

— Ce ne puteți spune despre greutățile începutului?

— **Cînd am făcut prima comunicare în legătură cu efectele novocainei, propunerea noastră nu a fost primită cu prea mult entuziasm. Ni s-a răspuns că e prematur să se tragă o concluzie definitivă după un număr redus de observații. Acesta a fost punctul de vedere al majorității.**

În medicină, ca în toate ramurile de știință, noul e supus îndoielii. În privința tratamentului cu novocaină lupta dintre nou și vechi a căpătat forme diferite. Nu vreau să actualizez unele greutăți. Nici să vorbesc despre unele frînări. Noul în viață răzbate întotdeauna prin nenumărate greutăți. El nu poate fi însă niciodată răpus. Poate cel mult să fie întîrziat, ceea ce s-a întîmplat de altfel și cu novocaina preconizată ca tratament împotriva bătrîneții.

Acum, în urma realizărilor de netăgăduit, ne străduim să înfrîngem neîncrederea unora prin tăria confirmărilor practice. Neîncrederea se datora mai mult necunoașterii. Și pentru că vorbim de necunoaștere priviți vă rog această scrisoare. E sosită din Franța de la Margueritte Bruil care n-a fost niciodată în țara noastră. În schimb, dorește ca și noi să lupte împotriva bătrîneții. Uitați ce scrie:

„Mă adresez dumneavoastră ca tovarășă. Am fost la un medic și i-am cerut să-mi facă un tratament cu novocaină pentru a mă simți mai bine. — Poate cu cocaină? mi-a răspuns medicul..."

Aceasta este încă o dovadă că neîncrederea unora față de descoperirile noastre se datorește numai necunoașterii. De aceea găsesc nimerit să repet cuvintele academicianului maghiar Vendt, care ne îndemna cu tărie: „Chemați cît mai mulți ochi ca să vadă realizările dumneavoastră!"

Lucrările noastre sînt cunoscute peste hotare

— Care este contribuția științei romînești la rezolvarea problemei privind prelungirea vieții?

— **Aportul științei romînești în acest domeniu este însemnat. În țara noastră savantul Gheorghe Marinescu s-a preocupat de problema prelungirii vieții, studiind anumite aspecte care determină apariția bătrîneții. În zilele noastre, cel care a format o școală științifică de gerontologie (studiul bătrîneții) și a suscitat interesul oamenilor de știință și al întregii țări este academicianul C.I. Parhon, care conduce astăzi toate studiile științifice în legătură cu „biologia vîrstelor".**

Aceste cercetări se fac actualmente în cele două institute științifice care îi poartă numele. La Institutul de endocrinologie se studiază biologia copilului și a adultului, iar la Institutul de geriatrie se studiază biologia vîrstelor înaintate. Lucrările noastre sînt cunoscute peste hotare. Cred că în primul rînd aceasta a determinat pe savanții străini să invite o delegație romînă la simpozionul ce s-a ținut recent la Basel și care a avut ca temă studiul experimental al bătrîneții. Aci este locul să menționez că multe din teoriile savanților străini privind studiul bătrîneții sînt aceleași cu ale academicianului C. I. Parhon.

De aceea, apreciindu-se stadiul cercetărilor noastre în acest domeniu, delegația științifică romînească a fost atît de bine primită la Berna. Acolo am ținut conferința: „Novocaina, factor eutrofic și posibilitatea prelungirii vieții".

Proiecțiile demonstrative care întovărășeau conferința privind acțiunea novocainei asupra organismului au fost viu comentate. Tehnica noastră precum și rezultatele obținute au fost primite cu aplauze. Afirmațiile noastre că aplicarea tratamentului cu novocaină împotriva bătrîneții a început în 1951 pe 25 de cazuri, că timp de doi ani nu am avut nici un caz de deces, că în cursul anului 1956 în căminul Institutului de geriatrie din București, din 110 cazuri nu a fost nici un caz de deces, că pînă astăzi au fost tratate cu această substanță aproape 5.000 de cazuri și că nu a fost nici un accident din cauza substanței, au produs o deosebită impresie.

Viața poate fi prelungită

— Care sînt concluziile savanților în acest domeniu?

— **După cele arătate, privind scăderea mortalității, faptul că internații din căminul Institutului nu mai sînt invalizi, că ei lucrează și sînt dornici de viață și de acțiune, ca și cercetările experimentale pe care le continuăm, ne îndreptățesc să susținem că viața poate fi prelungită. Și pentru că nu trebuie așteptată bătrînețea pentru a lupta împotriva ei, ci organismul trebuie ajutat din timp în tot cursul existenței sale să nu îmbătrînească, putem spune că sîntem în stare să prelungim tinerețea omului și întreaga sa viață activă pentru folosul său și al societății.**

Institut unic în Europa

La Institutul de geriatrie din București — unic institut de acest fel în Europa — sînt multe de văzut, multe de învățat.

Sînt în primul rînd oameni supuși tratamentului. Printre ei poți întîlni bătrîni ce au depășit cu mult vîrsta de un veac. Ei îți vor povesti de războiul de la 1877, de răscoala de la 1907 și despre atîtea altele...

În fața ta îți vorbește un secol de istorie vie, căruia i-a mai fost dat după un trai de robie să mai prindă spre apusul vieții, zorii luminoși ai unei lumi noi.

La Institutul de geriatrie există și o carte de aur unde oaspeții de peste hotare, savanți cu renume mondial și-au notat impresiile lor ce vor rămîne neșterse. Ele constituie o mîndrie pentru știința noastră romînească a cărei faimă a trecut de mult peste hotarele patriei. Dar la Institutul de geriatrie din București mai există și o condică mai mică. O ține tovarășa Bîgu de la secretariat. Este condica de corespondență a institutului. În paginile ei sînt înregistrate scrisorile sosite din toate părțile lumii, din toate colțurile pămîntului.

Sînt scrisori trimise de oameni diferiți, de muncitori simpli sau de intelectuali, de pretutindeni. Sînt scrisori trimise de peste ocean, sosite de la oameni fără deosebire de culoarea pielii lor, de convingerile lor politice și religioase, de la oameni care ne-au vizitat cîndva țara sau de la oameni care vor să vină să ne cunoască îndeaproape.

Din asemenea scrisori răzbate același gînd: sînt tot mai numeroși cei ce află în ciuda uriașei depărtări ce ne desparte, că în țara noastră poporul muncitor se îngrijește și luptă necontenit pentru o viață mai lungă, pentru un trai mai bun.

Dr. MIRCEA ȘERBAN

Intr-adevăr! Dacă ne gîndim la distanța maximă dintre fălcile cleștelui ce pot atinge 20 metri și la greutatea egală cu aceea a 50 de vagoane pe care este capabilă s-o ridice o singură dată această mașină, putem să-i dăm pe bună dreptate numele de... clește-gigant. Și dacă priviți această instalație în aparență complicată, în realitate însă mult mai simplă, vă veți da seama că ea este numai o parte dintr-o mașină de ridicat. Care e principiul ei de funcționare?

Printr-un sistem central de comandă, electric, se pune în funcțiune un dispozitiv hidraulic care acționează închiderea sau deschiderea fălcilor.

„Cleștele-gigant" este una din mașinile moderne folosite pentru montarea conductelor și a instalațiilor de zeci de tone sub apă, chiar la mari adîncimi. Asemenea mașini se vor folosi mult pe șantierele de construcție din R. P. Chineză și din alte țări de democrație populară.

Ing. I. MARIN

„Umbra" moleculelor

În ultimul timp metodele fizice de cercetare a structurii combinațiunilor chimice au căpătat o importanță considerabilă.

Interpretarea datelor oferite de spectroscopia de emisie și absorbție, spectrele Raman, röntgenografie, electronografie și de alte metode fizice permite stabilirea locului atomilor din moleculă, evaluarea distanțelor interatomice, evaluarea tăriei legăturii chimice, reprezentarea simetriei moleculelor etc.

Bazați pe aceste date oamenii de știință au imaginat modele pentru moleculele combinațiunilor organice și anorganice pe baza cărora s-au putut explica fapte experimentale noi.

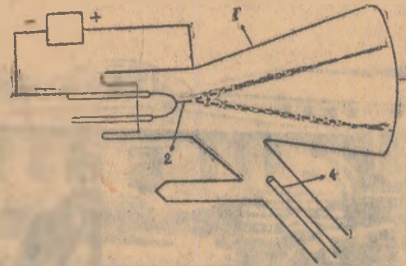
Desigur, pentru confirmarea directă a acestor reprezentări ar trebui să existe posibilitatea observării directe a moleculelor. Aceasta însă implică mari dificultăți experimentale întrucît dimensiunile moleculelor sînt de ordinul angstromului (un angstrom este a suta milioana parte dintr-un centimetru).

S-au făcut încercări de observare a moleculelor și de determinare a formei lor cu ajutorul microscopului electronic. Nu s-a reușit decît să se observe moleculele organice mari de proteine fără însă a se putea determina forma lor.

Observarea moleculelor individuale a fost făcută pentru prima oară în anul 1950 cu ajutorul unui aparat numit **microproiector electronic.**

Un asemenea aparat se compune dintr-un tub de sticlă (1) în care se face un vid înaintat, prevăzut cu un catod la capătul căruia se găsește un vîrf de tungsten (2).

Pe peretele tubului opus catodului se află un ecran fluorescent (3). Tubul mai este prevăzut

cu o sursă de pulverizare a moleculelor pe vîrf (4). Dacă se aplică la vîrf un cîmp electric puternic, din catod pornește un fascicol de electroni care impresionează ecranul fluorescent. Dacă în drumul lor electronii întîlnesc un obstacol, pe ecranul fluorescent apare umbra obstacolului. Obstacolele folosite sînt moleculele substanței de studiat care se introduc prin sursa de pulverizare. Se obțin astfel imagini cu atît mai mari cu cît moleculele sînt mai apropiate de vîrf.

În acest fel s-a reușit să se obțină de exemplu umbra moleculei de ftalocianină de cupru. Forma umbrei a confirmat justețea ipotezei inițiale bazată pe proprietățile fizice și chimice ale substanței.

Perfecționarea metodelor de lucru cu **microproiectorul electronic** alături de alte metode fizice va permite pătrunderea mai adîncă în studiul materiei și cunoașterea mai temeinică a unităților sale structurale.

Chimist E. SĂLCEANU

NOTE bibliografice

Cărți noi

În ultima vreme au apărut în Editura Tehnică o serie de cărți ce vin în ajutorul celor ce lucrează în uzine, în fabrici, pe șantierele de construcție, specialiștilor din diverse domenii ale științei și tehnicii cît și tineretului studios din școli și facultăți. O astfel de lucrare este aceea a lui

MIREA ONICESCU: Mărimi și unități în fizică

Lucrarea analizează toate sistemele de unități folosite în tehnică și în știință cercetînd principiile care stau la baza adoptării fiecărui sistem. Se știe că în urma conferinței internaționale de măsuri și greutăți din octombrie 1954 ținută la Paris s-a adoptat o hotărîre prin care se va folosi un sistem unic de mărimi bazat pe metru, kilogram, secundă, amper, gradul Kelvin. Autorul prezintă criteriile de stabilire și de folosire a măsurilor și unităților în geometrie, mecanică, electricitate și magnetism. O asemenea carte este extrem de utilă atît elevilor și studenților cît și inginerilor.

★

Una din preocupările care pasionează mult pe tineri este arta fotografiatului. Pentru această categorie de tineri a apărut:

E. A. IOFIS: Manualul practic de fotografie

Lucrarea tratează despre diferite tipuri de aparate fotografice, despre materialele fotosensibile, despre metodele practice de fotografiere, indicînd apoi materialele fotografice necesare în laborator, metode de developare și corectare a imaginilor fotografiate. În încheierea lucrării se dau cîteva indicații privind fotografierea în culori.

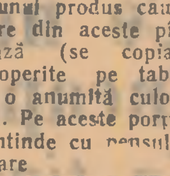
În același timp, în ultima vreme, Editura Tehnică a început să publice un număr sporit de lucrări științifice care să se adreseze cît mai multor tineri cititori. Nădăjduim că această inițiativă va fi continuată și mai mult pe viitor.

Știți ce este calicromia?

Arta reproducerii tablourilor denumită calicromie de către descoperitorul ei, scriitorul francez Vercors, este mijlocul de a reproduce în mod fidel orice tablou cu toate elementele sale: pînză, culori de ulei, luciu, transparență, trăsături de pensulă.

Fidelitatea acestor reproduceri a făcut pe pictorii francezi Pablo Picasso și Fernand Leger să-și privească operele fără a le putea deosebi de copiile făcute.

Artistul folosește mai multe pînze de mătase (30-50 și chiar mai multe) foarte subțiri și transparente în număr tot atît de mare cît al culorilor și al nuanțelor de culori conținute de tablou. Cu ajutorul unui produs cauciucat, pe fiecare din aceste pînze se decalchează (se copiază) porțiunile acoperite pe tabloul respectiv cu o anumită culoare, să zicem roșu. Pe aceste porțiuni de roșu se întinde cu pensula o substanță care le înnegrește, iar apoi, cu un clei special, care nu se prinde de substanțe negre, se acoperă porțiunile libere care

nu corespund culorii roșu. Pînza astfel pregătită, prinsă într-un cadru de lemn, se așterne peste pînza imaculată a viitoarei copii. De la marginea acestui cadru, roșul asemănător celui din tablou, se întinde cu un șpalet, culoarea trecînd prin porțiunile respective. Tot astfel se procedează cu toate celelalte culori. Sistemul permite executarea în serie a cca. 500 de reproduceri. E foarte ușor de înțeles perspectivele nelimitate ale acestei descoperiri care va permite pătrunderea în toată lumea a marilor valori artistice universale, care vor fi astfel la îndemîna celor mai largi mase de iubitori de artă.

S. CIURARU

Tractorul „secționat"

Vehiculele cu șenile, cum sînt tractoarele, tancurile etc., realizează controlul direcției lor cu ajutorul unor ambreiaje care transmit separat la fiecare șenilă tracțiunea motorului. Astfel, pentru a întoarce de exemplu la dreapta, se decuplează șenila dreaptă care rămîne nemișcată iar șenila stîngă cuplată cu motorul realizează acele întoarceri în loc, pe care le pot executa numai vehiculele cu șenile.

Pentru schimbări de direcții mai line nu se decuplează complect șenila respectivă, lăsînd ambreiajul să patineze.

Constructorii unui nou tip de tractor cu buldozer au găsit o soluție mai „elegantă" și extrem de originală. Antrenarea șenilelor se face de la două motoare separate. Motoarele Diesel de cîte 190 C.P. sînt montate la rîndul lor în elemente autonome „gemene" conținînd motorul, organele de transmisie, șasiul și șenila. Pentru a ușura transportul, cele 2 „jumătăți" sînt separabile. La locul întrebuințării ele se montează cu ușurință prin strîngerea cîtorva buloane.

Ing. F. NEGRU

PERFORATOR TERMIC

Calculele teoretice au stabilit posibilitatea de a perfora rocile cu ajutorul unor jeturi puternice de gaze fierbinți. Trecîndu-se la realizarea practică a acestei idei, **în U.R.S.S. au fost construite perforatoare termice cu reacție.**

Combustibilul utilizat este petrolul sau alcoolul care arde într-un curent de oxigen. Jetul de gaze fierbinți, cu o temperatură de peste 3.000 grade C și o presiune de 30—40 at., iese din arzător cu o viteză supersonică, încălzind puternic suprafața rocii și producînd fărîmițarea acesteia prin tensiunile termice care iau naștere. Pentru găurile de mină cu diametrul pînă la 85 mm. viteza de perforare este de peste 10 m. pe oră. Pentru 1 metru de gaură, se consumă următoarele materiale: 3 kg. combustibil, 5 metri cubi de oxigen și 600 kg. de apă pe oră. Este interesant faptul că o metodă asemănătoare se folosea încă în antichitate. Stîncile ce trebuiau sparte se încălzeau cu ajutorul focului și se stropeau apoi cu apă.

Ing. A. SCHUBERT

ȘTIINȚA PENTRU TOȚI

Cîtă deosebire totuşi...

Mi l-am închipuit pe Nicolae Creţan din sumara descriere a tovarăşilor săi de muncă, un om aspru, ba chiar ursuz.

Nu-mi părea rău că trebuie să renunţ la prima mea impresie. Nicolae Creţan, instructor al comitetului raional U.T.M. Craiova, este unul dintre oamenii despre care s-a scris puţin, deşi faptele sale sînt deosebit de interesante. Cu ani în urmă era un simplu brutar. Astăzi... Dar să lăsăm faptele să vorbească.

Puterea cuvîntului dat

De cîteva ceasuri norii se porniseră a turna cu găleata. Nicolae avea în faţă nu mai puţin de 7 km., pentru care pe timp frumos ţi-ar fi trebuit mai bine de un ceas. Dar acum? Cizmele îi erau pline de noroi. Atîta pagubă să fi avut el numai. Dar, în vreme ce reuşea să şi-o dezgroape pe cea din stînga, dreapta se afunda pînă peste carîmb.

— Afurisit pămînt, proaste drumuri, scrîşnea din cînd în cînd.

— Incotro viteazule? Pe o vreme ca asta şi curcile s-au adăpostit.

— Ia colea, pînă la Lazu, unchiaşule.

— Iţi arde de glume. Burete te faci pînă la Lazu şi-n trei ceasuri de-ai ajunge. ...să-l mulţumeşti dumnealui. Nicolae îl mai privi odată pe unchiaşul acesta, rîvnind parcă sacul ce-l purta bătrînul pe umeri ca pe o pelerină.

— Ştii ceva? Hai ş-om sta la o ulcică de vin pînă s-o mai potoli vremea.

— N-am vreme moşule. Lăzenii mă aşteaptă înainte de apusul soarelui. Am pentru ei o conferinţă interesantă. Instinctiv instructorul îşi pipăi cele cîteva foi ascunse sub cămaşă. După ce-i dădu „seară bună" Nicolae porni iarăşi înotînd în noroi. Nu făcu nici zece paşi şi se auzi strigat. Era moşneagul. Desprinzîndu-şi de pe cap sacul pelerină, i-l dădu:

— Ia-l, o să te mai ferească o leacă.

Nicolae nu se aşteptase la un asemenea gest.

— Nici nu te cunosc moşule, cum am să ţi-l aduc?

— Te cunoaştem noi taică şi asta-i de ajuns. Du-te cu bine, eşti un om de ispravă. Nicolae îşi potrivi sacul pe umerii săi mari, strînse mîna moşneagului şi porni.

Peste două ceasuri cînd ajunse la Lazu, tinerii erau strînşi într-una din clasele şcolii elementare. Aşteptau.

— Am întîrziat? Secretarul organizaţiei U.T.M. privi o clipă apa care se scurgea de pe şapcă, de pe faţă şi din hainele activistului.

— Asta-i acum tovarăşe Nicolae! răspunse el fîsticit parcă. Nici nu trebuia să mai vii.

— Cum asta? Doar v-am promis.

Sarcina de partid

Era în primăvara anului 1955. Nicolae sosise în comuna Gabru odată cu zorile. N-avusese de gînd să treacă pe aici, dar fusese invitat la adunarea generală a utemiştilor.

— Sînt propuneri să ne muncim laolaltă pămîntul. Ce zici? îl întrebă secretarul organizaţiei de bază U.T.M.

— Nu-i de loc o treabă uşoară.

— Poate, dar utemiştii sînt hotărîţi. Chiar în adunarea generală de astăzi discutăm posibilităţile formării unei întovărăşiri. Va veni la adunare şi tovarăşul Ion Uscatu.

— E în sat?

— Da, de cîteva zile.

Cum nici nu se poate mai bine. Intr-o asemenea împrejurare părerea activistului de partid preţuieşte nespus de mult. S-au întîlnit abia după adunare. Impărţeau amîndoi pentru ceasurile de somn, masa de lucru a preşedintelui sfatului popular.

— Va fi greu Nicolae. In satul acesta nu există decît un singur comunist. Utemiştii sînt băieţi de ispravă. Trebuie să ne punem toată nădejdea în ei. Am încredere, şi-apoi e o sarcină de partid.

Nicolae preţuia fiecare cuvînt al omului acesta. Nu o singură dată tovarăşul Ion Uscatu, activist al comitetului raional de partid, l-a scos de la grea încurcătură. De data aceasta nu mai era vorba de un sfat, ci de îndeplinirea unei sarcini de partid. Răspunderea era mult prea mare, îl copleşea.

— Rămîi aici pînă la formarea comitetului de iniţiativă, instruieşte bine agitatorii. Exemplul utemiştilor joacă un mare rol.

Treburile n-au început rău. In primele zile s-a şi format comitetul de iniţiativă iar 10—15 ţărani şi-au şi făcut cererile de înscriere...

...Se pregăteau tocmai să plece la raion cînd îi întîmpină secretarul.

— Romanescu şi-a retras cererea.

Prea au mers toate ca pe roate, gîndi Nicolae îndreptîndu-se spre casa celui cu pricina.

— Tata e împotrivă. I-am cerut partea mea şi nici nu vrea s-audă.

Poate la lucrul acesta Nicolae nici nu se gîndise pînă atunci. Era parcă dezorientat. Nu-i lucru uşor să-i convingi pe tineri să renunţe la fîşia lor de pămînt şi să lucreze laolaltă cu ceilalţi, dar încă pe bătrîni! Dar va trebui.

Cînd îşi aminteşte azi de clipele acestea nu-i vine să creadă. E firesc. După ce ai isprăvit o treabă, fie ea cît de grea, totul ţi se pare simplu.

— Incă nu-i chiar simplu — spuse Nicolae. Anul acesta pămîntul celor peste 20 de întovărăşiţi din Gabru va trebui să rodească mai mult ca niciodată. Ştii ce-mi spunea tatăl lui Romanescu?

— Aşteptăm, poate ne înscriem la anu.

Mereu probleme noi

— Vroiam mai de mult să te întîlnesc tovarăşe Creţan, îl întîmpină într-una din zile Dumitru Vătu, învăţător în comuna Vîrvoru. Deunăzi am controlat caietele cursanţilor cercului politic pe care-l conduc şi-am constatat că nu toţi cursanţii ştiu să conspecteze. Drept să-ţi spun: prea bine nici eu nu mă pricep.

După ce îi spuse părerile sale asupra felului cum trebuie făcută conspectarea, Nicolae se îndreptă spre casa de oaspeţi a comunei. Se simţea frînt de oboseală. La lumina plăpîndă a unei lămpi cu gaz începu să transcrie însemnările făcute în ultima sa deplasare. Sînt probleme noi pe care va trebui să le rezolve la centrul raionului.

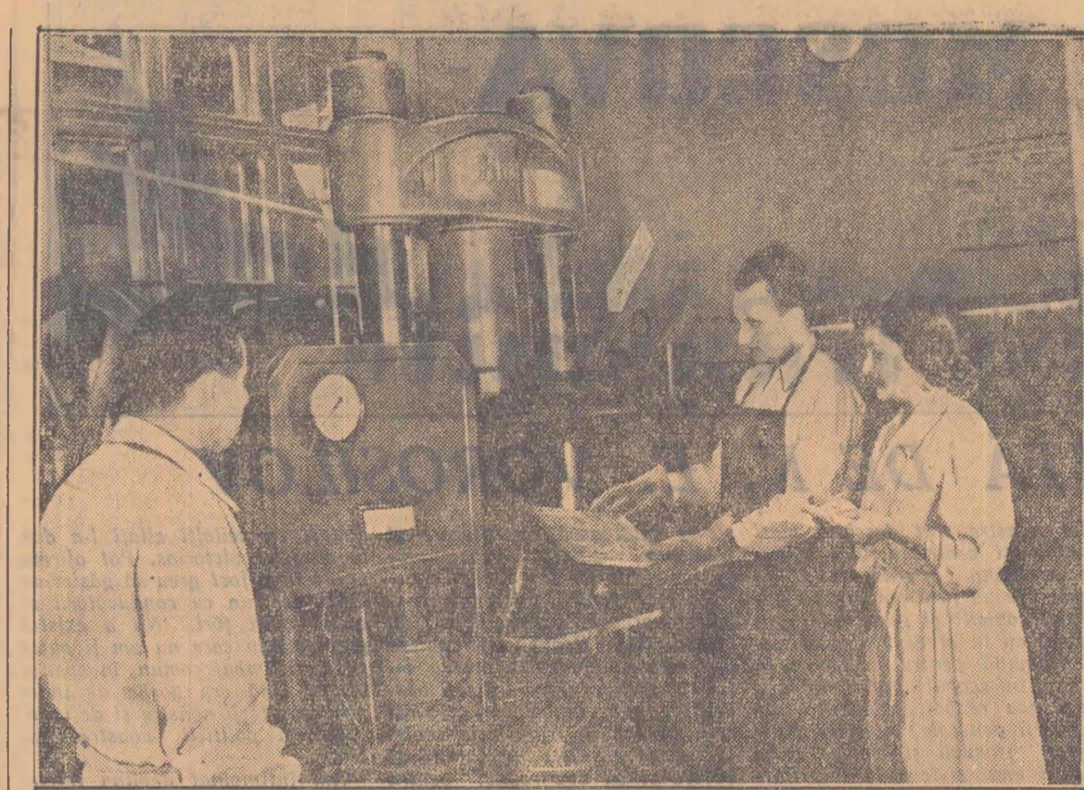
„Tinerii din Ciutura nu pot încă, deşi doresc tare mult, să participe la concursul „Iubiţi cartea". Biblioteca lor e tare săracă. Din cărţile prevăzute în concurs nu există nici una aproape. Tare greu se mai mişcă cei de la centrul raional de difuzare a cărţii". Intoarse o altă filă.

„Tinerii din satul Ruptura vor să practice sportul. De curînd au hotărît să formeze un colectiv sportiv. Cei de la consiliul raional al asociaţiei „Recolta" nu se învrednicesc încă să-i sprijine. Ce mai aşteaptă oare?".

Intr-un colţ îşi nota cu grijă ceva de ordin „personal". Asta ca nu cumva să uite surpriza pentru nevastă-sa, pentru copii...

Un om obişnuit, cu faptele sale obişnuite. Cu ani în urmă plămădea pîinea, o rumenea pe toate părţile să fie cît mai gustoasă. Astăzi plămădeşte munca unor oameni, a unor oameni tineri, ca ea să fie cît mai spornică. Cîtă deosebire totuşi...

VASILE RANGA

In cadrul Institutului de cercetare şi experimentare pentru industrializarea lemnului se desfăşoară o susţinută activitate ştiinţifică pentru valorificarea lemnului sub formă de semifabricate.

In fotografie: un grup de ingineri examinînd o placă aglomerată obţinută în urma presării.

Foto: AGERPRES

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naţionale

Joi la amiază a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naţionale solemnitatea unor decorări.

Pentru merite deosebite în domeniul creaţiei plastice a fost conferit titlul de artist emerit al R.P.R. pictorului Marius Bunescu, cu ocazia împlinirii a 75 de ani de viaţă, şi Ordinul Muncii clasa a 2-a pictorului Stoica Dumitrescu, cu ocazia împlinirii a 70 de ani de viaţă.

Pentru merite deosebite în activitatea artistică şi pentru merite deosebite în domeniul dezvoltării radioului în ţara noastră a fost conferit titlul de artist emerit al R.P.R. lui Ion Hartulary-Darclée şi Maria Fotino şi Ordinul Muncii clasa a 3-a tov. Octav Pancu-Iaşi, Sile Dinicu, Vasile Erwin Grunea, Octavian Paller, Ortensia Roman şi Ludovic Raţiu.

Cu ocazia împlinirii a 5 ani de la intrarea în funcţiune a Combinatului Poligrafic „Casa Scînteii" şi pentru merite deosebite în muncă a fost conferit Ordinul Muncii clasa a 2-a tov. Gh. Leonte, iar Ordinul Muncii clasa a 3-a tov. Ilie Ene, Paul Gherfaş, Marin Paul, Nicolae Ionescu, Al. Vlădulescu, Christache Tatoi şi Mauriciu Katz.

Pentru contribuţia adusă la îndeplinirea planului de stat, pentru merite deosebite în muncă a fost conferit Ordinul Muncii clasa a 3-a tov. Ilie Dumitru Sticlaru şi Ioan Dumitru Chirilă.

Pentru rezultate deosebite în muncă a fost conferit Ordinul Muncii clasa a 3-a tov. C. Petrescu şi C. Buznea de la Tribunalul Suprem al R.P.R.

Acad. M. Sadoveanu a felicitat pe cei decoraţi pentru înaltele distincţii primite. Au răspuns tovarăşii Gh. Leonte, Octav Pancu-Iaşi şi Ilie D. Sticlaru.

(Agerpres)

„Luna pădurii"

In întîmpinarea Congresului U.T.M., tinerii din satele şi comunele patriei noastre contribuie la refacerea şi protecţia pădurilor, prin acţiunile din „Luna pădurii". In ultimul timp, zeci de mii de utemişti, pionieri, tineri şi şcolari au efectuat cu prilejul „Lunii pădurii" sute de mii de ore de muncă voluntară. Din cei 125.350 de puieţi plantaţi în regiunea Cluj, utemiştii au sădit circa 105.000, iar pionierii peste 20.000. In regiunea Timişoara, tinerii au plantat aproape 73.000 puieţi de arbori şi arbuşti, au făcut lucrări de îngrijire a arboretelor pe 45 ha., au recoltat 1.421 kg. de seminţe forestiere şi au distrus omida păroasă a stejarului pe 550 ha. de pădure, iar în regiunea Ploeşti au contribuit la plantarea zonei forestiere din jurul termocentralei de la Doiceşti.

De la începutul primăverii, tinerii din întreaga ţară, alături de părinţii lor, au plantat 2.650.000 de puieţi. Ei au mai înfiinţat 200 de pepiniere şcolare, au scos din pepinierele existente în vederea plantării 551.000 de puieţi, au pregătit pentru împăduriri 172 ha., au recoltat 51.000 kg. de seminţe forestiere şi au distrus dăunătorii de pe 5.507 ha. de pădure. Valoarea totală a acestor lucrări efectuate în mod voluntar reprezintă aproximativ 600.000 lei.

Sînt fruntaşi pe ţară tinerii din regiunea Piteşti care au economisit în cadrul „Lunii pădurii" 92.503 lei, cei din regiunea Oradea care au făcut o economie de 80.014 lei, precum şi tinerii din regiunile Timişoara şi Ploeşti.

(Agerpres)

Notă

Ceva despre ospitalitate

CALARAŞI. — Pentru ca între tinerii din regiunile Bucureşti şi Constanţa să se lege o şi mai strînsă prietenie, o apropiere directă, comitetul regional U.T.M.-Bucureşti a luat iniţiativa să organizeze o zi de odihnă şi de distracţie colectivă.

S-a găsit cu cale că locul cel mai potrivit pentru această întîlnire este oraşul Călăraşi, situat pe Dunăre, la hotarul dintre cele două regiuni. Zis şi făcut. Oaspeţii din regiunea Constanţa au fost invitaţi pentru ziua de duminică 3 iunie a.c.

Bineînţeles că aceştia au primit cu multă satisfacţie invitaţia tinerilor din regiunea Bucureşti şi au început să numere cu nerăbdare zilele.

Gazdele au început să facă pregătirile necesare. Şi iată că a sosit şi ziua mult aşteptată.

Tineri din mai multe raioane ale regiunii Bucureşti ca: Slobozia, Călăraşi, Lehliu şi Olteniţa s-au îndreptat veseli spre portul Călăraşi şi au aşteptat, cu mîna streaşină la ochi, sosirea vapoarelor care trebuiau să aducă oaspeţii. Vapoarele au sosit. Tinerii din cele două regiuni şi-au strîns mîinile bucuroşi. Apoi s-au făcut primele cunoştinţe, s-au legat prietenii cum numai în asemenea ocazii se întîmplă. Gazdele au condus musafirii să le arate oraşul.

După vizita făcută, tinerii prezenţi au aşteptat nerăbdători să participe la vreo manifestaţie cultural-sportivă.

Dar aşteptările lor nu s-au potrivit cu planurile organizatorilor acestei întîlniri prieteneşti. De aceea tinerii au început să măsoare străzile Călăraşului de la un capăt la altul, apoi s-au aşezat obosiţi şi plictisiţi pe bănci sau pe iarbă în parc. De-abia după amiază, foarte tîrziu (după ce tinerii au aşteptat vreo 3 ore pînă să se servească masa), organizatorii s-au gîndit să dea semnalul începerii întrecerilor sportive şi culturale.

Iniţiativa organizării unei asemenea întîlniri este lăudabilă şi tinerii au salutat-o cu multă însufleţire. Pe viitor, însă, cînd se vor mai face asemenea întîlniri, este necesar ca acestea să fie organizate cu mai multă răspundere pentru ca tineretul să petreacă timpul în mod plăcut şi folositor.

Comitetul regional U.T.M.-Bucureşti trebuie să ţină seamă că ospitalitate nu înseamnă numai flori, drapele şi lozinci. Acest cuvînt are un conţinut cu mult mai larg.

ANA CARANFIL
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bucureşti

Pe timp frumos zboară orice gîză, pe furtună numai şoimii

(Urmare din pag. I-a)

tea coalei. Maistrul predă proba tinerilor şi le explică ce lipsuri are.

— Din cauza temperaturii prea ridicate a cilindrilor uscători, s-a ars încleierea şi velina va suge cerneala. Datorită nereglării gramajului, hîrtia e mai groasă decît prevede STAS-ul...

— Să micşorăm grosimea prin mărirea vitezei maşinii, se repezi un băiat.

— La velină nu se poate forţa viteza — îl opri maistrul şi apoi le arătă practic cum se înlătură deficienţele.

★

Era în iarna lui 1955. Propunerea comitetului U.T.M. neliniştea pe cîţiva lucrători „veterani".

— Vor să-l numească pe utemistul Anton Jitaru conductor la maşina a 6-a. Un tînăr conductor? Aşa ceva nu s-a mai pomenit.

Un „binevoitor" ţinu neapărat să-l ajute pe Jitaru:

— Tu eşti băiat bun, de ce vrei să te faci de rîs? Deocamdată, învaţă. N-avea grijă, vine şi vremea să fii conductor. Eu nu zic ca alţii să faci practică 20 de ani, dar 10 tot e musai! Mai bine mai tîrziu, decît prea de vreme!

Jitaru a fost cuprins de îndoială. „Poate veteranul are dreptate!" Intr-o dimineaţă a ciocănit sfios la uşa comitetului organizaţiei de partid.

— Tovarăşe secretar... eu nu pot să fiu conductor... nu am practică...

Secretarul îl invită să ia loc pe fotoliu. Jitaru ar fi preferat să rămînă în picioare. Tăcerea ce se aşternu în cameră îl dezorienta. Se aştepta să fie criticat aspru şi, cînd colo, secretarul murmurase aproape ca pentru sine:

— Oare ne-am înşelat noi?

Pe tînăr, întrebarea şi tonul de adîncă mîhnire ale comunistului îl mustrau mai abitir decît un cuvînt tăios.

— Nu, nu ne-am înşelat — reluă secretarul firul vorbei, după un lung răgaz de gîndire. Ai lucrat ca prim ajutor de conductor şi ai condus singur schimbul. Hai să discutăm pe rînd eventualele greutăţi...

Anton Jitaru, Hîncu şi Gheorghe Farcaş, tinerii conductori ai maşinii a 6-a, ajutaţi de comunişti, au suit treptele meseriei de la muncitori necalificaţi la şefi de schimb.

In întîmpinarea Congresului al II-lea al U.T.M. ei au propus ca maşina lor să devină „maşina tineretului". Comitetul organizaţiei de bază U.T.M., studiind propunerea lor, a hotărît ca pînă la 27 iunie să organizeze şase schimburi de tineret. Organizaţia de partid şi conducerea fabricii au dat tot sprijinul.

★

Inginerul utemist Ion Branea e un om mic de statură, modest îmbrăcat, calm şi sfătos la vorbă. Anii de studenţie nu i-au şters din grai accentul moldovenesc. Pare de necrezut şi, totuşi, este adevărat: numele acestui om obişnuit a suscitat atenţia întregii fabrici.

— In decembrie 1955 am publicat în „Scînteia tineretului" un articol — începu el să-mi istorisească.

— Ai citit ziarul? Secţia caiete merge ca racul, caiete liniate strîmb, tineri nepregătiţi profesional, hala insuficient încălzită, inovaţiile zac la cabinetul tehnic...

Aşa discutau atunci muncitorii din fabrica noastră — continuă corespondentul.

Ziua următoare a fost marcată de interesante evenimente: direcţia fabricii l-a invitat pe secretarul organizaţiei de bază U.T.M. la o şedinţă fulger. La cabinetul tehnic a bîntuit furtuna prin sertare: trebuiau descoperite, şterse de praf şi cercetate inovaţiile muncitorilor de la caiete...

Cum era şi firesc, în curînd s-au ivit roadele discuţiilor. Prin înfiinţarea şcolii de ridicare a calificării, prin introducerea tăierii longitudinale a coalelor de hîrtie direct pe maşina de liniat, prin aplicarea unor noi sisteme de numărat, îndoit şi tăiat caiete, calitatea produselor s-a îmbunătăţit, iar reclamaţiile pe care le primea în trecut secţia au fost înlocuite cu scrisori de mulţumire.

In paginile ziarului uzinal au apărut figuri şi nume noi: Lucia Pătraşcu, Aurica Gheorghiu, Natalia Iacob, Maria Vasilache, Viorica Şihol, Constantin Tănase, utemişti fruntaşi din secţia liniate.

— Sînt mulţumit că articolul meu a contribuit la remedierea lipsurilor — mi-a spus inginerul Ion Branea.

★

E noapte de mai. Ploaia a stat şi pe fereastra larg deschisă pătrunde aer rece, îmbălsămat de mirosul florilor de salcîm. Privesc foaia de hîrtie velină, albă şi lucioasă: oare cîţi tineri, la această oră tîrzie, stau aplecaţi asupra unor astfel de coli? Cîţi îşi aştern planurile încărcate de linii frînte, de roţi dinţate? Cîţi trimit celor dragi o rază din dragostea ce le învăpăiază inimile?

Acestora vreau să transmit mesajul tinerilor muncitori de la fabrica „Steaua roşie": „In cinstea Congresului al II-lea al U.T.M. vom da hîrtie de cea mai bună calitate..."

PAUL DAN

Uniunea Tineretului Muncitor, vlăstar iubit al partidului!

Congresul al II-lea al P.M.R. a pus în faţa întregului nostru popor muncitor sarcini grandioase, menite să ducă la noi succese opera de construire a socialismului în patria noastră. Infăptuirea acestor sarcini mărețe deschide tineretului căi largi de afirmare a patriotismului, iniţiativei şi talentelor sale. Aplicarea în viaţă a hotărîrilor Congresului al II-lea al P.M.R. are loc în împrejurări cînd, în urma studierii documentelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S., se înregistrează un nou şi puternic avînt în activitatea organizaţiilor de partid şi a organizaţiilor U.T.M.

In condiţiile acestui avînt, tinerii din patria noastră se pregătesc să întîmpine cel de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor, care va avea loc între 27—30 iunie a.c. Congresul al II-lea al U.T.M. constituie un eveniment de seamă în viaţa utemiştilor şi a întregului nostru tineret.

In activitatea U.T.M. principalul îl constituie conducerea sa de către partid. Practica de ani de zile a dovedit că rezultatele cele mai bune în munca cu tineretul se obţin acolo unde organele şi organizaţiile de partid au înţeles nu numai însemnătatea Uniunii Tineretului Muncitor, dar şi faptul că U.T.M. este o organizaţie nemijlocit legată de partid, de a cărei conducere şi îndrumare răspund în cea mai mare măsură. Un exemplu pozitiv în această privinţă dă Comitetul orăşenesc P.M.R. al Capitalei care, îndrumînd permanent activitatea Comitetului orăşenesc U.T.M., veghează ca şi comitetele raionale de partid să se ocupe cu toată grija de munca organizaţiilor U.T.M. Secretarii şi membrii birourilor comitetelor raionale de partid participă la şedinţele comitetelor U.T.M., le ajută la întocmirea şi îndeplinirea planurilor de muncă, sprijină iniţiativele lor, le ajută şi le controlează în activitatea de fiecare zi. Numeroase organizaţii de bază P.M.R. au dat sarcină membrilor de partid mai vîrstnici sau cu mai multă experienţă să se ocupe în mod direct de unul-doi utemişti, să-i ajute în calificarea profesională şi să le dea o educaţie comunistă. Aşa, de pildă, comunistul Nicolae Vasile, de la uzinele „21 Decembrie", a primit ca sarcină de partid să se ocupe de utemistul Dicu Gheorghe, care era slab pregătit profesional şi avea unele abateri de la disciplina muncii. Cu perseverenţă şi pricepere, comunistul Nicolae Vasile a reuşit să exercite o influenţă pozitivă asupra tînărului, care acum e cel mai bun strungar din întreprindere şi în luna mai a fost primit în rîndurile candidaţilor de partid. Merită remarcat faptul că tocmai datorită îmbunătăţirii conducerii de către partid a organizaţiilor U.T.M., aproape 60 la sută dintre candidaţii de partid primiţi de organizaţiile de partid din Capitală provin din rîndurile utemiştilor.

Sînt însă numeroase cazurile cînd organele şi organizaţiile de partid încă nu se preocupă aşa cum trebuie de conducerea organelor şi organizaţiilor U.T.M. Indrumarea de către partid a organizaţiilor U.T.M. se exercită mai mult la nivelul comitetelor regionale, raionale şi orăşeneşti. In întreprinderi, sate, şcoli, acolo unde se află masa tineretului, îndrumarea şi ajutorul dat U.T.M.-ului de către organizaţiile de partid, preocuparea acestora pentru munca în rîndurile tineretului sînt nesatisfăcătoare. Adesea, conducerea de către organizaţiile de partid a organizaţiilor U.T.M. se rezumă la chemarea sau participarea la şedinţe. Alteori, munca de îndrumare este înlocuită printr-o tutelă măruntă, care înăbuşă iniţiativa şi simţul de răspundere al organelor U.T.M.

Slăbiciunile existente în conducerea de către organizaţiile de partid a organizaţiilor U.T.M. au urmări directe în activitatea acestora din urmă. In munca multor organizaţii U.T.M. există formalism şi superficialitate. Numeroase organizaţii U.T.M. nu privesc întrecerea socialistă ca pe o preocupare permanentă, nu se ocupă de răspîndirea experienţei fruntaşilor. Munca U.T.M. în agricultură, în rîndurile tractoriştilor şi muncitorilor din gospodăriile de stat, în rîndurile tinerilor ţărani muncitori nu este la nivelul sarcinilor. In şcoli şi facultăţi, organizaţiile U.T.M. se ocupă încă slab de educarea politico-ideologică a elevilor şi studenţilor.

In perioada actuală de pregătire a celui de-al II-lea Congres al U.T.M. — e posibil şi necesar să se obţină o îmbunătăţire simţitoare a activităţii organelor şi organizaţiilor U.T.M. Aceasta se poate realiza în primul rînd prin îmbunătăţirea conducerii de către partid a U.T.M.-ului. Multe organe şi organizaţii de partid îşi pun întrebarea: cum trebuie lucrat cu tineretul, în ce constă în practică conducerea de către partid a U.T.M.-ului? La această întrebare există un singur răspuns: munca directă cu tinerii cu ajutorul organizaţiei U.T.M. Educînd cu grijă şi dragoste pe tineri, mobilizîndu-i la înfăptuirea sarcinilor de producţie, organizaţia de partid are datoria să cunoască temeinic toate problemele legate de munca şi de viaţa tineretului; nici o cerinţă şi nici o propunere a tineretului să nu fie trecută cu vederea sau luată în derîdere, ci să se bucure de mare atenţie şi bunăvoinţă.

Un ajutor concret în rezolvarea diferitelor probleme, o atitudine simplă, lipsită de rigiditate, folosirea perseverentă a metodei de convingere duc la întărirea autorităţii membrilor de partid în ochii utemiştilor, la îmbunătăţirea activităţii organizaţiei U.T.M. Membrii de partid, îndeosebi activiştii de partid, trebuie să meargă mai des în mijlocul tineretului, să participe la manifestările politice, culturale şi sportive ale acestuia. [illegible] tov. Muslim Kerim, prim-secretar al Comitetului raional de partid Feteşti are grijă să stea de vorbă cu secretarul organizaţiei U.T.M. şi cu alţi tineri cărora le ajută pe loc la rezolvarea unor probleme şi la organizarea muncii, le dă sfaturi şi le arată ce metode să folosească pentru îndeplinirea sarcinilor. Ar fi greşit însă să se creadă că de educarea tineretului trebuie să se ocupe numai biroul organizaţiei de bază. Educarea tineretului este cauza scumpă a întregului partid, este o sarcină a fiecărui membru de partid. Deosebit de mare este răspunderea membrilor de partid care lucrează în rîndurile tineretului şi alături de tineret. Prin întregul lor exemplu în muncă şi în viaţă, prin sfaturile şi îndrumările pe care le dau, ei sînt chemaţi să ajute pe utemişti, pe fiecare tînăr să devină adevăraţi comunişti, organizatori pricepuţi ai maselor de tineri, oameni care nu au nimic mai presus decît dorinţa de a sluji interesele poporului.

Ceea ce caracterizează tineretul este energia sa clocotitoare, entuziasmul pentru fapte mărețe, dorinţa de a-şi închina viaţa unei cauze înalte. Organele şi organizaţiile de partid, şi sub conducerea lor organizaţiile U.T.M., au datoria să îndrume energia creatoare a tineretului spre participarea activă la lupta pentru îndeplinirea sarcinilor celui de-al doilea plan cincinal. In industrie, tineretul trebuie mobilizat cu mult mai mult decît pînă acum în întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului la toţi indicii, ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost. Mărirea numărului brigăzilor U.T.M. şi al posturilor U.T.M. de control, precum şi îmbunătăţirea activităţii celor existente constituie una din sarcinile importante ale organelor şi organizaţiilor U.T.M. Tineretul, pasionat iubitor a tot ceea ce este nou, are nevoie de îndrumare atentă şi sprijin pentru a-şi ridica tot mai mult calificarea profesională şi pentru a-şi însuşi la perfecţie tehnica nouă, a-şi însuşi metodele înaintate de muncă, experienţa fruntaşilor. In acelaşi timp, se cuvine să fie combătute cu toată tăria tendinţele de chiul, lipsa de disciplină, luctul de mîntuială care se mai observă la unii tineri.

Energia şi entuziasmul tineretului îşi găsesc o minunată manifestare în munca patriotică pe marile şantiere naţionale şi regionale încredinţate tineretului — ca semn al încrederii şi preţuirii — de către partid şi guvern. Muncind cu entuziasm pe şantiere, contribuind la înălţarea unor mari construcţii ale socialismului, tinerii au largi posibilităţi de a săvîrşi fapte mărețe, eroice, demne de patriotismul lor fierbinte. Organele şi organizaţiile de partid au datoria să popularizeze în rîndurile tinerilor frumuseţea muncii pe şantierele naţionale şi regionale, să ajute organizaţiile U.T.M. să se ocupe de munca pe aceste şantiere, astfel încît ele să fie exemplu de organizare a muncii. Ingrijindu-se de munca politică, culturală şi sportivă pe şantiere, organizaţiile de partid au datoria ca în acelaşi timp să acorde atenţie asigurării unor bune condiţii de viaţă pentru tinerii de pe şantiere.

O muncă nu mai puţin mare şi importantă se cere organizaţiilor de partid de la sate pentru a mobiliza masele de tineri ţărani muncitori la lupta pentru sporirea producţiei agricole, pentru consolidarea şi lărgirea sectorului socialist în agricultură. E semnificativ şi vrednic de încurajat faptul că numeroase conferinţe raionale U.T.M. din regiunile Baia Mare, Suceava, R.A.M. şi altele au adresat organelor de partid cererea de a se stabili unele sate în care organizaţiile U.T.M. să se ocupe în mod nemijlocit de formarea de întovărăşiri agricole şi gospodării colective. Este posibil şi de dorit ca imensa majoritate a tinerilor ţărani muncitori să devină agitatori înflăcăraţi, cu vorba şi cu fapta, pentru viaţa nouă pe care o aduc în satele noastre întovărăşirea şi gospodăria colectivă.

Sarcini mari pline de o deosebită răspundere, stau în faţa organizaţiilor U.T.M. din şcoli şi institute de învăţămînt superior, precum şi în faţa acelor organizaţii U.T.M. care-şi desfăşoară activitatea în rîndurile tinerilor intelectuali, deoarece în acest domeniu se face cel mai mult simţită necesitatea luptei împotriva ideologiei şi moravurilor burgheze.

De o deosebită atenţie din partea organelor de partid şi U.T.M. trebuie să se bucure munca ideologică în rîndurile tineretului. Tinerii sînt oameni în plină formare, caracterizaţi printr-o mare receptivitate şi sensibilitate. De aceea este foarte important ca tineretul — sub îndrumarea permanentă a organizaţiilor de partid — să fie bine înarmat din punct de vedere ideologic pentru a rezista şi a da riposta cuvenită influenţelor ideologiei duşmane. Practica a dovedit că acolo unde se duce o slabă muncă ideologică, acolo pătrunde mai uşor ideologia şi morala burgheză, apar manifestări naţionaliste, imitarea cosmopolită a „modelelor" pe care le oferă diferiţi „feciori de bani gata" din ţările capitaliste. Tineretul, îndeosebi de la sate, trebuie înarmat să lupte împotriva misticismului, a superstiţiilor.

O sarcină din cele mai de seamă a organizaţiilor U.T.M. este să educe tineretul în spiritul ideologiei şi moralei comuniste. Prin toate mijloacele de educaţie trebuie dezvoltate la tineri înaltele calităţi ale omului nou, înaintat, constructor al socialismului: dragostea fierbinte şi devotamentul faţă de patrie, popor şi partid, ura neîmpăcată faţă de duşman, curajul şi spiritul de sacrificiu pentru cauza poporului, capacitatea de a învinge greutăţile, cinstea şi sinceritatea, respectul pentru vîrstnici, dragostea de familie. Combătînd orice manifestare a naţionalismului burghez, organizaţiile U.T.M. trebuie să-i crească pe tineri în spiritul frăţiei şi colaborării prieteneşti între tinerii de toate naţionalităţile. Trebuie creată în rîndurile tineretului o puternică opinie împotriva tinerilor uşuratici care au tendinţa de a se strecura prin viaţă ocolind răspunderile personale, împotriva carierismului şi blazării.

In munca de educare a tineretului o mare însemnătate are folosirea justă a timpului liber. Organizaţiile U.T.M. au datoria să-şi intensifice eforturile de îmbunătăţire a muncii cultural-educative şi sportive, să-i deprindă pe tineri să citească, să iubească literatura, arta. Este profund greşită şi cu urmări dăunătoare atitudinea acelor organe şi organizaţii de partid care nu îndrumă şi nu ajută organizaţiile U.T.M. să se ocupe de organizarea de manifestări culturale şi sportive, festivaluri, excursii, reuniuni tovărăşeşti urmate de dans, socotindu-le ca „neserioase" şi lăsînd tineretul să-şi petreacă timpul liber cum se pricepe.

Imbunătăţirea muncii U.T.M. depinde în mare măsură de îmbunătăţirea formelor de activitate ale U.T.M. E necesar să se pună cu hotărîre capăt folosirii metodelor cancelaristbirocratice, şedinţomaniei, prelucrărilor şablon. Organizaţiile de partid trebuie să ajute U.T.M., să găsească şi să folosească metode de muncă interesante, atractive potrivite cu vîrsta, înţelegerea şi preocupările tinerilor. Merită răspîndite asemenea metode bune, cum sînt cele folosite în regiunea Constanţa de a se organiza „călătorii pe hartă" sau seri de întrebări şi răspunsuri pe tema „Să ne cunoaştem patria" prin care se fac cunoscute tinerilor frumuseţile ţării şi marile realizări înfăptuite în ultimii ani.

Organizaţiile de partid trebuie să nveţe organele şi organizaţiile U.T.M. să aplice în activitatea lor principiul conducerii colective, să dezvolte democraţia internă de organizaţie, să fie ascultate şi stimulate propunerile juste, să fie puternic folosite critica şi autocritica. In acelaşi timp să fie combătute tendinţele anarhice, de negare a disciplinei, precum şi părerile greşite ale acelora care consideră că tinereţii „i se poate ierta orice".

In perioada actuală se desfăşoară conferinţele regionale U.T.M. Comitetele regionale de partid au datoria să ajute comitetele regionale U.T.M. la pregătirea cît mai temeinică a conferinţelor. Ţinîndu-se seama de lipsurile care s-au manifestat în pregătirea conferinţelor raionale U.T.M. să se dea mai mult ajutor la pregătirea dărilor de seamă, astfel încît acestea să constituie o analiză multilaterală a muncii organizaţiei U.T.M. Trebuie veghcat ca în comitet să fie propuşi şi aleşi un număr cît mai mare de tineri muncitori fruntaşi în producţie, tineri colectivişti şi fruntaşi ai recoltelor bogate, tineri intelectuali etc. Secretarii şi membrii birourilor comitetelor regionale de partid au datoria să participe la conferinţele regionale U.T.M., să ia cuvîntul, să analizeze în spirit critic şi autocritic activitatea organizaţiilor U.T.M. şi conducerea acestora de către organele şi organizaţiile de partid.

Conducînd şi îndrumînd organizaţiile U.T.M., organizaţiile de partid au marea răspundere de a ajuta tineretul, nădejdea şi viitorul ţării, să-şi îndeplinească cu cinste sarcinile mărețe încredinţate de partid, încît să întîmpine Congresul al II-lea al U.T.M. cu noi succese pe toate fronturile construcţiei socialiste.

Din ziarul „Scînteia" nr. 3.615

Vizita în Uniunea Sovietică a conducătorilor iugoslavi

RECEPŢIA OFERITĂ DE K. E. VOROŞILOV

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, la 6 iunie K. E. Voroşilov, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a oferit în Palatul Mare al Kremlinului o recepţie în cinstea lui Iosip Broz-Tito, preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia.

In timpul recepţiei K. E. Voroşilov şi Iosip Broz-Tito au rostit cuvîntări.

Cuvîntarea tov. K. E. Voroşilov

Scumpe şi mult stimate tovarăşe preşedinte!

Dragi tovarăşi şi oaspeţi!

Vizita dv. în ţara noastră, dragi prieteni, este primită de poporul sovietic cu mare căldură şi bucurie. De aceasta aţi avut prilejul să vă convingeţi chiar şi în puţinele zile petrecute pe pămînt sovietic. Cordialitatea şi sincerele sentimente de prietenie constituie o expresie grăitoare a simpatiilor profunde şi tradiţionale ale poporului sovietic faţă de poporul iugoslav iubitor de libertate.

Prietenia reciprocă dintre popoarele noastre îşi are rădăcinile în adîncul istoriei.

Această prietenie este cimentată cu sîngele celor mai buni fii ai Rusiei şi Iugoslaviei, care au căzut în lupta împotriva duşmanilor comuni, ea este sudată, în sfîrşit, prin lupta eroică a patrioţilor iugoslavi şi sovietici care au luptat cot la cot în marele război de eliberare împotriva cotropitorilor hitlerişti.

Ducînd în mod consecvent şi ferm o politică externă de pace, Uniunea Sovietică constată cu satisfacţie că alături de ea în rezolvarea multor probleme internaţionale importante merge Iugoslavia frăţească, care îşi aduce contribuţia însemnată la cauza micşorării încordării internaţionale şi a întăririi păcii.

In felul acesta tradiţiile istorice ale popoarelor noastre, comunitatea de interese socialiste, bazate pe învăţătura creatoare a marxism-leninismului, ţelurile paşnice ale politicii externe a celor două ţări creează condiţiile cele mai prielnice pentru dezvoltarea unor relaţii cordiale reciproce spre binele popoarelor Iugoslaviei şi Uniunii Sovietice.

Sîntem convinşi că în faţa ţărilor noastre sînt deschise mari posibilităţi pentru acţiuni comune pe arena internaţională. Se poate afirma fără şovăire că guvernul sovietic şi guvernul Iugoslaviei au în prezent o bază largă comună pentru colaborarea activă în scopul preîntîmpinării unui nou război, înfăptuirii dezarmării generale, interzicerii armelor atomică şi cu hidrogen, creării unui sistem de securitate colectivă în Europa, asigurării unei păci trainice şi durabile în întreaga lume, rezolvării paşnice a celorlalte probleme arzătoare ale vieţii internaţionale.

Să trăiască, să se dezvolte şi să se întărească cu fiecare zi prietenia sinceră sovieto-iugoslavă!

Toastez pentru prietenul nostru, tovarăşul Iosip Broz-Tito, preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, pentru soţia sa, precum şi pentru toţi oaspeţii dragi iugoslavi prezenţi aici, pentru ca tratativele sovieto-iugoslave să fie încununate de succes şi să dea roade, pentru prietenia veşnică şi de nezdruncinat dintre Iugoslavia şi Uniunea Sovietică, pentru fericirea şi prosperitatea poporului iugoslav frate.

Cuvîntarea tov. I. B. Tito

Dragă tovarăşe preşedinte al Prezidiului Sovietului Suprem!

Dragi tovarăşi!

Vă mulţumesc pentru cuvintele prieteneşti pe care ni le-a adresat aici tovarăşul preşedinte.

Am sosit în Uniunea Sovietică după ce activitatea comună şi colaborarea în cursul anului trecut şi-au adus roadele. Tot ce a fost între noi, într-un trecut apropiat, a fost creat în mod artificial, fără vina şi dorinţa popoarelor noastre. In prezent noi — tovarăşii mei şi cu mine — ne-am întîlnit cu poporul dv., care ne-a primit cordial şi tovărăşeşte pretutindeni de la frontierele ţării dv.

Am sosit în ţara dv. nu numai pentru a extinde colaborarea noastră, ci şi pentru că aceasta corespunde principiilor politicii noastre externe — de a colabora cu toate popoarele. De aceea am şi sosit în această mare ţară care a adus jertfe uriaşe, a suportat povara principală în cel de-al doilea război mondial şi alături de ceilalţi aliaţi l-a dus la sfîrşitul victorios. Pot afirma că nu ne-a fost greu să găsim un limbaj comun cu conducătorii acestei mari ţări. Nu a existat problemă în care nu am fi putut găsi un limbaj comun, în special atunci cînd era vorba de independenţa ţării noastre şi de independenţa politicii noastre externe.

Am întîmpinat deplina înţelegere a conducătorilor sovietici faţă de Iugoslavia şi sînt convins că convorbirile noastre vor aduce de asemenea şi o mare contribuţie la cauza păcii.

Sperăm şi credem că va sosi timpul cînd problemele internaţionale nu vor fi rezolvate prin forţă, prin folosirea armelor, ci exclusiv prin tratative paşnice. Sperăm de asemenea că şi conducătorii celorlalte ţări vor folosi mai mult contactele personale şi astfel de vizite reciproce.

Toastez pentru marea Uniune Sovietică, pentru întărirea păcii în întreaga lume, pentru marele popor sovietic!

In încheierea cuvîntării sale, preşedintele Tito a toastat şi pentru toţi oaspeţii prezenţi.

Recepţia a decurs într-o atmosferă de cordialitate şi prietenie. După recepţie a fost prezentat un bogat program artistic.

Vizitînd Universitatea „M. V. Lomonosov"

I. B. TITO: Tineretul sovietic are în tineretul iugoslav cel mai bun prieten

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 6 iunie mii de studenţi s-au adunat pe colinele Lenin în faţa clădirii Universităţii de stat din Moscova. Ei au venit aici pentru că au aflat că Iosip Broz-Tito, preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, va fi oaspetele lor.

Preşedintele Tito şi persoanele care l-au însoţit au fost întîmpinaţi de academicianul I. G. Petrovski, rectorul Universităţii din Moscova, de V. P. Eliutin, ministrul Invăţămîntului Superior al U.R.S.S., şi de membrii corpului didactic al Universităţii.

Oaspeţii au urcat la etajul 9 unde se află sala de şedinţe a Rectoratului.

Academicianul Petrovski a salutat pe oaspeţi în numele Universităţii de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova.

In amintirea vizitei făcute la Universitatea de stat din Moscova, preşedintelui Tito şi celorlalţi membri ai delegaţiei guvernamentale iugoslave care l-au însoţit le-au fost oferite medalii jubiliare emise cu prilejul celei de a 200-a aniversare a universităţii şi albume de fotografii înfăţişînd noua clădire a universităţii.

Tovarăşul Iosip Broz-Tito a mulţumit colectivului universităţii pentru atenţie şi a înmînat rectorului o listă conţinînd titlurile a aproximativ 600 de cărţi în limba sîrbă din biblioteca sa personală, oferite în dar universităţii.

Profesorul Petrovski i-a invitat pe oaspeţi să viziteze clădirea universităţii. Ei au fost la muzeul de pedologie, clădirea Facultăţii de geologie, căminul şi clubul studenţesc. Membrii delegaţiei au trecut apoi în aula mare a universităţii unde 3.000 de studenţi au ovaţionat furtunos pe preşedintele R.P.F.I. şi pe ceilalţi tovarăşi iugoslavi.

Au răsunat aclamaţii de salut în cinstea popoarelor Iugoslaviei.

Apoi a început mitingul.

Ziua de astăzi este pentru noi, studenţii Universităţii de stat din Moscova, o adevărată sărbătoare, a spus Zoia Sirotkina, studentă în anul III al Facultăţii de Filologie: la noi au venit reprezentanţii marelui nostru prieten — poporul iugoslav.

Aici în această aulă am primit pe mulţi prieteni ai poporului sovietic. Astăzi a venit la noi un alt mare prieten — Iosip Broz-Tito. Sîntem fericiţi că avem posibilitatea să exprimăm sentimentele noastre calde şi sincere faţă de toate popoarele Iugoslaviei, faţă de dv. personal, tovarăşe Tito, şi faţă de tovarăşii dv.

Rugăm să transmiteţi un salut cordial tineretului Iugoslaviei. Noi învăţăm să construim şi nu să distrugem. Invăţăm să creăm o viaţă minunată şi nu să murim pe cîmpurile de luptă. Sosirea dv. este o dovadă strălucită a faptului că popoarele Iugoslaviei năzuiesc spre prietenie între popoarele tuturor ţărilor. Noi, tineretul din Uniunea Sovietică, sîntem convinşi că lagărul păcii, în care păşesc cot la cot popoarele frăţeşti ale Iugoslaviei şi Uniunii Sovietice, va învinge forţele întunecate ale războiului, că viaţa noastră va fi fericită şi minunată.

Apoi Iosip Broz-Tito, preşedintele R.P.F. Iugoslavia, a rostit următoarea cuvîntare:

Dragi tovarăşi!

Eu şi colaboratorii mei sîntem profund mişcaţi de primirea ce ni s-a făcut aici. Am mai vizitat acum zece ani Universitatea voastră din Moscova. Aceasta era o clădire veche, dar în ea erau oameni noi, un tineret care avea în faţă cele mai frumoase perspective. Şi atunci nu am putut sta mult timp de vorbă. In prezent, cînd am venit din nou cu tovarăşii mei, am văzut că în ţara voastră s-a făcut un uriaş pas înainte. Studenţii care învăţau atunci deţin în prezent diferite posturi în marea voastră ţară, diferite posturi de răspundere, se ocupă de ştiinţă, de tehnică.

Vreau să vă spun de asemenea că voi, studenţii, tineretul studios, aveţi în tineretul iugoslav cel mai bun prieten. Tineretul studios din Iugoslavia nutreşte cele mai bune sentimente faţă de marele popor sovietic.

Am venit aici după cîţiva ani întunecaţi, pentru care popoarele noastre — sovietic şi iugoslav — nu sînt vinovate. Am venit aici pentru a sta de vorbă cu conducătorii voştri, nu numai pentru a întări prietenia noastră comună, ci şi pentru a asigura vouă, tineretului, tinerei generaţii, posibilitatea de a vă educa, de a învăţa, de a putea lucra în pace. Am venit pentru a contribui la consolidarea păcii în întreaga lume.

Vă transmit un salut fierbinte din partea întregului tineret muncitor iugoslav.

Trăiască tineretul studios!

Trăiască marea Ţară Sovietică şi tineretul ei!

Inainte de a părăsi Universitatea, tov. Tito a făcut următoarea însemnare în cartea de impresii:

„Sînt foarte fericit că am avut posibilitatea să vizitez din nou această mare universitate sovietică, în care tineretul Ţării Sovietice are cele mai bune posibilităţi de a se înarma cu cunoştinţele necesare pentru binele marii sale patrii".

Sosirea oaspeţilor la Leningrad

LENINGRAD 7 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 iunie, sute de mii de locuitori ai oraşului Leningrad au ieşit pe străzile şi pieţele din apropierea gării Moscova pentru a-i întîmpina pe Iosip Broz-Tito, preşedintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, pe N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi personalităţile care îi însoţesc.

La gara Moscova oaspeţii au fost întîmpinaţi de F. R. Kozlov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., prim secretar al Comitetului regional Leningrad al P.C.U.S., D. D. Brejnev, secretar al Comitetului regional Leningrad al P.C.U.S., şi alte personalităţi.

N. I. Smirnov, preşedintele Comitetului executiv al Sovietului orăşenesc de deputaţi ai oamenilor muncii din Leningrad, a salutat pe oaspeţii iugoslavi.

A rostit o cuvîntare Iosip Broz-Tito.

Oaspeţii au vizitat uzina „Elektrosila-S. M. Kirov"

LENINGRAD 7 (Agerpres). — TASS transmite: Preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., N. A. Bulganin şi persoanele care îl însoţesc pe preşedintele Iugoslaviei au vizitat uzina „Elektrosila-S. M. Kirov" de trei ori decorată.

La uzină a avut loc apoi un mare miting. Cei prezenţi au întîmpinat cu aplauze călduroase apariţia la tribună a tovarăşilor Iosip Broz-Tito, N. A. Bulganin, D. T. Şepilov, Edvard Kardelj, Kocea Popovici, Mialko Todorovici, Iakov Blajevici şi a altor tovarăşi iugoslavi şi sovietici.

Mitingul a fost deschis de B. S. Galakov, preşedintele comitetului de întreprindere al uzinei.

A luat apoi cuvîntul Iosip Broz-Tito preşedintele R.P.F. Iugoslavia.

Cuvîntarea lui Iosip Broz-Tito

Permiteţi-mi să vă mulţumesc călduros în numele delegaţiei pentru primirea cordială. In acelaşi timp vă transmit vouă, muncitorilor de la această uzină şi de la toate uzinele din Leningrad, cele mai călduroase salutări în numele muncitorilor, al poporului muncitor, al întregului popor al Iugoslaviei. Sîntem doar de cîteva zile aici dar am văzut că în cîţiva ani aţi mers mult înainte.

Tovarăşi, dragi muncitori, am venit aici ca preşedinte al Republicii Iugoslave împreună cu tovarăşii mei, dar trebuie să vă spun că am faţă de voi sentimentele tovărăşeşti ale unui muncitor faţă de muncitori. Ştiu de asemenea ce înseamnă să fii muncitor acolo, în străinătate, în ţările capitaliste, unde am lucrat ca muncitor, şi ştiu ce înseamnă să fii muncitor aici. Mă bucur împreună cu voi că puteţi să creaţi o viaţă nouă, minunată. Vă doresc multe, multe succese, în această operă. Iar noi, oamenii de stat cu funcţii de răspundere, atît noi în Iugoslavia cît şi conducătorii voştri aici ne vom strădui şi vom face totul pentru ca prietenia noastră să fie veşnică, pentru ca colaborarea noastră să fie spre binele construirii socialismului şi comunismului.

Trăiască muncitorii din Leningrad!

Trăiască Uniunea Sovietică şi eroicul ei popor!

Cuvîntarea lui N. A. Bulganin

Dragi tovarăşi de la „Elektrosila"!

Ceea ce se petrece astăzi aici — întîlnirea cu oaspeţii iugoslavi — are o însemnătate foarte mare.

Iugoslavia şi Uniunea Sovietică, popoarele sovietice şi popoarele iugoslave au fost legate întotdeauna printr-o prietenie tradiţională. Ele au luptat împreună împotriva duşmanului înrăit — fascismul — şi au vărsat împreună sîngele în luptă pentru alungarea cotropitorilor fascişti din ţara noastră şi de pe pămîntul Iugoslaviei.

Iugoslavia este o ţară mare din sud-estul Europei cu 17 milioane de locuitori Popoarele Iugoslaviei au alungat ca şi noi pe moşieri şi capitalişti. Astăzi, Iugoslavia construieşte socialismul, viitorul luminos şi fericit spre binele popoarelor sale. **(Aplauze).**

Cred că nu greşesc dacă declar că prietenia care se manifestă în prezent atît de grăitor în cadrul întîlnirilor noastre cu tovarăşul Tito, va fi veşnică şi indestructibilă şi nimic şi nimeni nu va cuteza să o împiedice.

Cu aceasta mitingul a luat sfîrşit. Oaspeţii au părăsit uzina însoţiţi de urări cordiale.

A rostit apoi o cuvîntare N. A. Bulganin.

La Institutul „Smolnîi"

LENINGRAD 7 (Agerpres). — TASS transmite: In după-amiaza zilei de 7 iunie o parte din delegaţia guvernamentală iugoslavă a vizitat Institutul „Smolnîi". A fost străbătută istorica sală în care a avut loc cel de al doilea congres al Sovietelor din întreaga Rusie şi unde a fost proclamată puterea sovietică precum şi camera în care a locuit V. I. Lenin. Oaspeţii iugoslavi au plecat apoi în localitatea Razliv unde au vizitat coliba în care Vladimir Ilici Lenin se ascundea de urmăririle guvernului provizoriu contrarevoluţionar, în lunile iunie-august 1917.

Noutăţi despre tineretul lumii

Conferinţa studenţilor din Asia şi Africa şi-a încheiat lucrările.

BANDUNG 7 (Agerpres). — TASS transmite: In şedinţa sa din 7 iunie, Conferinţa studenţilor ţărilor Asiei şi Africii a aprobat comunicatul final şi a adoptat o serie de rezoluţii în problemele mişcării studenţeşti şi ale situaţiei internaţionale.

Comunicatul subliniază că examinarea problemelor s-a desfăşurat într-o atmosferă de înţelegere reciprocă şi prietenie. In continuare se arată că delegaţiile studenţilor din diferite ţări au hotărît să sprijine rezoluţiile adoptate anul trecut la conferinţa de la Bandung a ţărilor Asiei şi Africii.

Pentru strîngerea legăturilor dintre organizaţiile internaţionale de tineret.

La Paris a avut loc întîlnirea reprezentanţilor a două organizaţii internaţionale de tineret: Federaţia Mondială a Tineretului Democrat (F.M.T.D.) şi Adunarea Mondială a Tineretului (A.M.T.). La conferinţă au fost examinate problemele privind relaţiile dintre aceste două organizaţii de tineret.

După cum se ştie, acum cîtva timp Comitetul Executiv al F.M.T.D. a propus conducerii unor organizaţii de tineret (printre care şi A.M.T.) să examineze în comun diferite probleme care interesează tineretul, precum şi chestiunea colaborării între uniunile internaţionale de tineret. Potrivit relatărilor ziarelor, reprezentanţii F.M.T.D. şi A.M.T. au ajuns la un acord cu privire la necesitatea unor noi întîlniri.

O acţiune samavolnică

Ziarul „Le Figaro" relatează din Mexico City că Jacques Denis, secretar general al Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, a fost arestat îndată după sosirea sa în Mexic unde fusese invitat de organizaţii mexicane de tineret. Scurt timp după arestarea sa, el a fost expulzat din ordinul autorităţilor mexicane.

În legătură cu activitatea Comisiei neutre de supraveghere a armistiţiului din Coreea

PHENIAN 7 (Agerpres). — TASS transmite: După cum transmite postul de radio Phenian, la 5 iunie Comisia neutră de supraveghere a armistiţiului din Coreea a adresat o scrisoare Comisiei militare de armistiţiu. In scrisoare se subliniază că în legătură cu cererea unilaterală a părţii americane de a se evacua echipele neutre de inspecţie de pe teritoriul aflat sub controlul S.U.A., acestea din urmă nu-şi pot îndeplini funcţiunile pe acest teritoriu.

In continuare scrisoarea subliniază că partea coreeano-chineză este de acord cu evacuarea provizorie a echipelor neutre de inspecţie, dar totodată Comisia neutră pentru supravegherea armistiţiului din Coreea îşi păstrează dreptul de a-şi trimite din nou echipele de inspecţie în oricare din punctele de debarcare.

În 24 de ore

MOSCOVA. Comitetul Central al P.C.U.S. şi Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. au examinat măsurile pentru sporirea producţiei de sfeclă de zahăr şi producţiei de zahăr şi au trasat sarcinile corespunzătoare.

BERLIN. La 7 iunie a sosit la Berlin la invitaţia guvernului R. D. Germane o delegaţie guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene, condusă de Kim Ir Sen, preşedintele C.C. al Partidului Muncii din Coreea şi preşedintele Cabinetului de Miniştri al R.P.D. Coreene.

PARIS. După cum transmite agenţia France Presse, la 7 iunie guvernul teritoriului Singapore în frunte cu David Marshall şi-a prezentat demisia.

BONN. După cum relatează ziarele, la 8 iunie cancelarul Adenauer va pleca în S.U.A. Aceasta va fi a patra călătorie a lui în Statele Unite.

BUDAPESTA. La 7 iunie s-a deschis la Budapesta cea de a 14-a sesiune a Comisiei Dunărene la care participă Bulgaria, Cehoslovacia, Iugoslavia, Rominia, Ungaria şi Uniunea Sovietică. Şeful Secţiei căilor navigabile a Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa participă la sesiune ca observator.

LONDRA. La 6 iunie, primul ministru Eden a comunicat în Camera Comunelor că guvernul englez a hotărît să experimenteze arma nucleară în prima jumătate a anului 1957, într-o regiune îndepărtată a Oceanului Pacific.

O afacere bănoasă: vinderea parcelelor din lună

De multe afaceri sînt în stare trustmenii. După nebunia farfurilor zburătoare, destul de aducătoare de profituri, anul acesta s-a extins — nici nu vă închipuiţi cu ce repezeală — o nouă afacere rentabilă pentru comercianţii din Statele Unite: vinderea lunei.

Deoarece în comercializarea şi desfacerea unor produse pămînteşti trustmenii întîmpinau unele greutăţi care, evident, influenţau balanţa profiturilor lor, de ce să nu vîndă şi unele produse... cereşti? N-au stat mult pe gînduri. Cum s-au găsit şi naivi care să creadă toate minciunile ticluite de vînzători, iată că în S.U.A. e în floare vinderea teritoriilor din lună.

Acum cîteva luni, ziarele au relatat că un preot din Statele Unite şi-a cumpărat în lună loc pentru înălţarea unui sfînt lăcaş bisericesc. E nevoie, probabil, ca primii exploratori care vor ateriza aici să primească şi binecuvîntarea domnului, altfel nefiind bine primiţi.

Şi tîrgul a luat proporţii. Afacerea, avînd teren propice, a cuprins şi Londra. Dacă americanii cumpără teritorii în lună, englezii de ce să rămînă mai prejos? La Londra a luat fiinţă un birou de voiaj, care rezervă de pe acum locuri „modeste" în valoare de 10 şilingi pentru „prima călătorie în lună". (In paranteză, trebuie să arătăm că pentru a fi scutiţi de emoţiile insuccesului, organizatorii au programat excursia pentru anul... 2040).

Toate acestea sînt tratate cu destulă seriozitate. Preşedintele societăţii pentru circulaţia interplanetară din S.U.A., mister Rober Coles, vinde, cu mult succes, în America, parcele în lună. Dacă procurorul se interesează îndeaproape de afacerile curioase ale lui mister Coles, acesta declară: „Inscrierea în registrul de proprietăţi asupra dreptului de a vîna, pescui şi exploata minele de pe lună se face sub rezerva că noi înşine ne vom putea asigura drepturile de proprietate asupra lunei".

La această afirmaţie procurorul i-a răspuns: „Coles vinde ceea ce nu-i aparţine încă". „Da de unde — s-a repezit să-i răspundă mister Coles — procurorul nu are dreptate, nu ofer decît bunuri fără stăpîn şi nu înşel pe nimeni, deoarece declar în mod limpede că nu sîntem încă în posesia acestor bunuri".

Beneficiind, desigur, de unele procente din venitul susnumitului preşedinte şi afacerist, procurorul a constatat că, de fapt, mister Coles este totuşi un om... cinstit.

In Statele Unite nu a fost fixată încă data plecării primilor excursionişti (şi totodată „proprietari") în lună. Dar ca să aibă asigurări că în prima rachetă interplanetară care va ateriza în lună nu vor rămîne locuri libere, americanii fac o reclamă deşănţată acestei afaceri bănoase care are menirea să inducă în eroare opinia publică.

CONST. MACOVEI

Primul spectacol al Teatrului francez „L'Atelier"

Joi seara au început în Capitală la Teatrul C.C.S. spectacolele Teatrului „L'Atelier" din Paris care ne vizitează ţara la invitaţia Institutului romîn pentru relaţiile culturale cu străinătatea.

Teatrul „L'Atelier" a prezentat „Inmormîntarea" de Henry Monnier, care înfăţişează scene din viaţa Parisului.

In partea a doua a spectacolului, artiştii francezi au prezentat comedia „Balul hoţilor" de Jean Anouilh, unul dintre cunoscuţii autori dramatici francezi contemporani. Din distribuţia piesei au făcut parte: Madeleine Geoffroy, Pierre Palau, Michel Herbaut, Denis Manuel, Françoise Golea, Edith Lenzac şi alţii; regia, decorurile şi costumele sînt semnate de André Barsacq; muzica a fost compusă de Darius Mihaud.

Spectacolul actorilor francezi s-a bucurat de un frumos succes.

★

La spectacol au asistat tovarăşii: Chivu Stoica, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, A. Bunaciu, Constanţa Crăciun, Gr. Preoteasa, Sorin Toma, M. Macavei, acad. M. Ralea, N. Bădescu, C. Prisnea, Şt. Cleja, personalităţi ale vieţii culturale şi artistice.

Au fost de faţă dl. Pierre Francfort şi alţi membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres).

INFORMAŢII

Joi la amiază, s-a deschis la Casa de Cultură a Sindicatelor din B-dul 6 Martie expoziţia „Lupta femeilor muncitoare din lumea întreagă pentru pace şi o viaţă mai bună", organizată de Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R. în cinstea Conferinţei internaţionale a femeilor muncitoare care se va ţine la Budapesta între 14 şi 17 iunie.

★

Cursurile de artă plastică ale Şcolii populare de artă din Craiova sînt frecventate de 40 de tineri.

De curînd la şcoala populară de artă s-a deschis o expoziţie a tinerilor artişti plastici care cuprinde peste 70 de lucrări. Ele aparţin celor mai talentaţi artişti amatori ai şcolii printre care Adriana Chiper, Constantin Popescu, Valentin Guja etc. In mod deosebit se bucură de succes sculpturile strungarului J. Bratu şi pictura intitulată „1907" a tînărului pictor amator I. Krijanovski.

Scînteia tineretului — Sport

In preajma selecţionării echipei naţionale

O situaţie nouă

Este evident că în momentul de faţă atenţia opiniei publice fotbalistice din ţara noastră este îndreptată aproape în exclusivitate înspre întîlnirea internaţională de la 17 iunie, cu reprezentativa Suediei. Este firesc deci că ieri după amiază, în tribunele stadionului „23 August", zeci de mii de oameni discutau cu însufleţire perspectivele unsprezecelui R.P.R. care va fi opus naţionalei Suediei. Cuplajul de la stadionul „23 August" a servit fireşte ca criteriu de selecţionare a unor jucători din cele 4 echipe — Dinamo Bucureşti, Flamura Roşie Arad, C.C.A. şi Ştiinţa Timişoara — care au evoluat.

Dar, ce se poate spune despre cei 44 fotbalişti care s-au întrecut ieri? Asupra cui să se oprească comisia de selecţie? Pentru că foarte mulţi jucători — de la care în mod normal se aştepta mai mult — nu au corespuns. Este clar că sarcina selecţionerilor e mult mai dificilă azi decît acum o lună şi jumătate, înaintea întîlnirii cu reprezentativa R.P.F. Iugoslavia. Echipa Casei Centrale a Armatei, pe scheletul căreia a fost formată atunci reprezentativa R.P.R., este, în momentul de faţă, departe de forma sa normală. Părerea noastră e că, de data aceasta — ţinînd seama de starea de fapte — comisia îşi va lărgi „raza de selecţie", îşi va îndrepta atenţia şi înspre alţi jucători care au dat satisfacţie. Nu ar fi de loc greşit dacă de pildă, jucătorii Tănase, Brînzei, Dinulescu — de la Ştiinţa Timişoara — vor promova în lotul R.P.R.

UN JOC MEDIOCRU...

Calificativul acesta se potriveşte foarte bine partidei dintre echipele Dinamo Bucureşti şi Flamura Roşie Arad.

Aşteptăm de multă vreme revenirea la forma normală a fotbaliştilor dinamovişti. Lucrul acesta, spre nemulţumirea unanimă, nu s-a întîmplat nici ieri după amiază. Dinamo Bucureşti a învins, ce-i drept, Flamura Roşie Arad cu scorul de 3—2, însă, cu toate acestea, victoria bucureştenilor — privind jocul desfăşurat de ei — nu poate mulţumi. Ea nu a venit ca urmare a unui joc mai bun, spectaculos, eficace. Dacă fundaşul Szücs nu-şi marca singur un gol în propria poartă, desigur că rezultatul era altul. Dinamo Bucureşti a practicat acelaşi joc confuz, nespectaculos, cu multe greşeli în execuţii şi, în plus, datorită comportării nesportive a lui Ene, a lăsat o impresie neplăcută. Rare au fost şuturile la poartă, atît ale bucureştenilor, cît şi ale jucătorilor din Arad. Desigur că a trage la poartă, într-o repriză, de 8 ori (Dinamo) iar jucătorii Flamurei Roşii Arad de 7 ori, este o medie inadmisibilă pentru fotbalişti de talia acestor două echipe fruntaşe. In concluzie, un joc fără istoric, al cărui sfîrşit îl aşteptam cu toţii, nerăbdători.

ŞI O PARTIDA ENTUZIASMANTA

Ştiinţa Timişoara a învins la Bucureşti echipa Casei Centrale a Armatei cu scorul de 2—1 (1—1). O victorie meritată pe care au aplaudat-o cu însufleţire zeci de mii de spectatori prezenţi în tribune.

Victoria studenţilor timişoreni, deşi la prima vedere produce mirare, nu este întîmplătoare. Ea confirmă o altă victorie obţinută duminică la Timişoara, cînd Ştiinţa a întrecut echipa Dinamo Bucureşti. Fotbaliştii Ştiinţei au desfăşurat un joc care a electrizat tribunele prin frumuseţea sa, prin claritatea şi impetuozitatea cu care a fost desfăşurat.

Primele minute de joc găsesc pe jucătorii Ştiinţei în plin atac. Poarta lui Toma este asaltată cu insistenţă de înaintaşii timişoreni. Ciosescu, Dinulescu, Boroş, Nicolin, domină centrul terenului şi, cu ajutorul lui Tănase — care a fost într-o zi excepţională — fac un joc de cîmp remarcabil. Dominarea insistentă a oaspeţilor este concretizată în minutul 31 de Borcş, care înscrie imparabil. Numai după un minut Curcan prinde cu greutate un şut puternic al lui Tătaru. Fazele se succed cu repeziciune de la o poartă la alta şi jocul continuă să fie frumos. Minutul 35 aduce egalarea. Zavoda I, aflat în colţul din stînga al careului de 16 m., trage puternic prin surprindere şi înscrie cu tot plonjonul lui Curcan.

După consumarea primei reprize se punea întrebarea dacă echipele vor continua să lupte în acelaşi „tempo" vijelios. Mulţi erau de părere că „abia acum" echipa C.C.A. îşi va impune jocul iar Ştiinţa va ceda treptat, treptat. Cu aceste previziuni nu au fost însă de acord studenţii. Repriza a 2-a oferă din nou faze dinamice, create mai cu seamă — spre surprindere — de timişoreni. Şi iată că Ciosescu înscrie în minutul 51 un gol spectaculos care aduce victoria meritată a echipei Ştiinţa Timişoara. Jocul nu-şi pierde din spectaculozitate, însă echipierii C.C.A., vrînd să forţeze egalarea, fac un joc care uneori întrece limita jocului bărbătesc. Zavoda II, acelaşi jucător care şi în alte partide imprimă uneori un joc dur, procedează la fel şi de data aceasta. Fiind nervos, vrînd cu tot dinadinsul să schimbe rezultatul, el împinge, loveşte. Dar „armele" acestea nu sînt eficace, în primul rînd pentru că nu sînt onorabile. Ele nu pot produce decît nervozitate jucătorilor ambelor echipe, aceasta în detrimentul calităţii jocului de fotbal. Socotim că atitudinea lui Zavoda II şi a tuturor acelora care procedează la fel sînt departe de a contribui la realizarea acestui obiectiv.

R. CALARAŞANU

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, Moşilor: Ganga; **Magheru, V. Alecsandri, Bucureşti** (sală şi grădină), **Infrăţirea, Flacăra, Mioriţa:** Mîine va fi prea tîrziu; **Republica, I. C. Frimu:** Popescu 10 în control şi La mere; **Alex. Sahia, Volga** (sală şi grădină): Melodii nemuritoare; **Filimon Sîrbu** (sală şi grădină), **Elena Pavel** (sală şi grădină), **1 Mai, N. Bălcescu:** Un pahar cu bere; **Lumina, 8 Martie, M. Eminescu:** Pe răspunderea mea; **Central:** Covorul fermecat; **Victoria:** Aventură la castel; **Tineretului:** Răsare soarele; **Maxim Gorki:** Concurs în nori, Acvarium, Circul Hurvinek; **Timpuri noi:** O călătorie în Islanda, peripeţiile bravului soldat Sveik; **Alex. Popov:** Saltanat; **Griviţa:** Bancnota de 1.000.000 lire sterline; **Vasile Roaită:** Caravana; **Cultural, Arta** (sală şi grădină); Umbre în port; **Unirea** (sală şi grădină): Cavalerul fără lege; **C. David:** Accidentul; **Tudor Vladimirescu;** Vagabondul (seria II-a); **Carpaţi:** Infidelele; **Munca: Vagabondul** (seria I-a); **23 August** (sală şi grădină): Sarea pămîntului; **Donca Simo:** Ordinul Ana; **Ilie Pintilie:** Stele pe aripi; **Popular, Libertăţii** (sală şi grădină): A 12-a noapte; **8 Mai:** Furtuna echinocţiului; **Coşbuc** (sală şi grădină): Drum însîngerat; **Olga Bancic** (sală şi grădină): Bel Ami; **A. Vlaicu:** Carola Lamberti.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".

STAS — 3452 — 52